

61

Y.N. - Almon Rd.
6 Penn. Illinois
St. 4930

James Supančič
Robert St. p. ...

Ave Maria

Nabožni list za slovenske izseljence v Ameriki

Letnik
39

JUNIJ
1947

AVE MARIA

June, 1947

Lemont, Illinois

Letnik 39

Izdajajo
Slovenski frančiškani
v Ameriki
AVE MARIA
P. O. B. 608
Lemont, Illinois

Naročnina:
\$2.50 letno.
Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:
P. MARTIN STEPANIČ, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:
P. CIRIL ŠIRCELJ, o.f.m.

Printed by
SERVICE PRINTERS
304-306 Canal Street
Lemont, Ill.

VSEBINA

Evangeljski prizori	1
Naša ljuba Gospa presv. Srca. — P. Miršek	3
Lilija iz raja. — K.	5
Božje plačilo. — Dr. J. Česnik	8
K presv. Rešnjemu Telesu	8
Dobri pastir. — P. Martin, o.f.m.....	9
Kresni večer ob oknu. — Fr. Bazilij, o.f.m...	10
Pot k Bogu	12
Žalost. — Erik Kovačič	13
Glas iz Italije. — Marij Trtnik	15
Križem kraljestva križa. — P. Martin, o.f.m	18
S križem in sidrom	20
Papeževa mati. — Ivan Blažič	22
Kje si junak?	23
Lemontski odmevi.* — Samostanski firbec....	26
Kramljanje na zapečku	29

Published monthly, except October when published semi-monthly, by the Slovene Franciscan Fathers, P. O. B. 608, Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross. Subscription prices: U. S. A. \$2.50 per year. Subscriptions are payable in advance. Entered as a second-class matter at the Post Office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

EVANGELJSKI PRIZORI

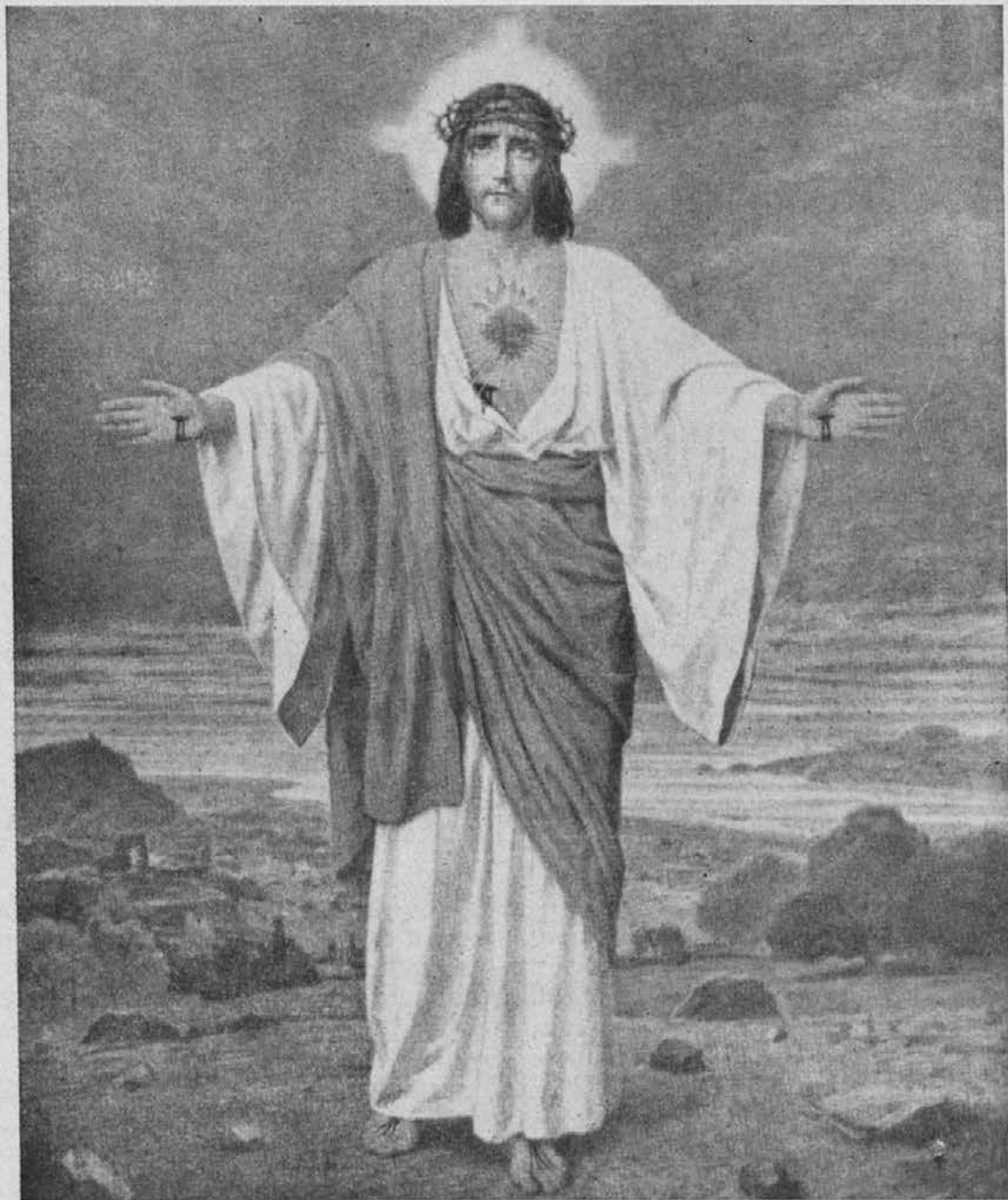

Naslikal Eichstaedt

LEPA je dogodba, ki jo je nam ohranil sv. Luka o dveh učencih, ki sta potovala v Emavs na dan Jezusovega vstajenja. Iz nje spoznamo, kakšne misli so jih obdajale, ko sta se o Jezusu razgovarjala na poti. V Jezusu sta spoznala preroka, mogočnega v besedi in dejanju, izpričanega pred Bogom in ljudstvom, xki je pričakovalo od njega, da bo Izrael odrešil. Učencema je živela v duši v prvi vrsti misel na politično odrešenje. Od Jezusa sta upala, da bo rešil izraelski narod izpod rimskega jarma, nista se pa zavedala, da je njegovo odrešenje duševno in nravno. Toda na retji dan po Jezusovi smrti že upada njuno pričakovanje in v bolestem razočaranju pravita: "Vrhu vsega tega je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo." Jezusove smrti si nista mogla razložiti.

Ko sta se pa razgovarjala in povpraševala, se jima je pridružil Jezus in hodil ž njima po poti; toda spoznala ga nista, ker jima je Bog sam zadržal oči, da ga nista mogla spoznati takoj. Ko ju je Jezus vprašal, zakaj sta tako žalostna, mu jameta takoj pripovedovati o Jezusu Nazarečanu. Zveličar jima nato prične razlagati sv. pismo in tolmačiti Mesijovo nalogo na svetu. Iz Mojzesa in prerokov jima dokaže, kako napačne misli imata o njem.

Ko pridejo v Emavs, hoče Gospod iti dalje, poskusiti hoče svoja učenca, kako so vplivale na nju njegove besede. Ta dva pa ga na vso moč prosita, naj ostane ž njima. Želela sta se s tem tako čudovito podučenim možem še dalje razgovarjati o tem, kar jima je težilo srce. Pri mizi pa, ko je Jezus "vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in jima dal," so se jima oči odprle in sta ga spoznala. Po pravici smemo reči, da je Gospod v Emavsu pripravil učencema evharistično večerjo, da je nam reč res izpremenil kruh v svoje presveto Telo. Seveda ta dva učenca nista bila pri Jezusovi zadnji večerji, vendar sta gotovo zvedela vseh podrobnosti od apostolov in sta torej vedela za ustanovitev presv. Rešnjega Telesa.

Presveto Srce slavo
naj poje Ti srce;
le k Jezusu v višavo
vsa srca naj žare!

Oj bodi hvaljeno
Srce preljubljeno,
naj jezik naš Te hvali
v ljubezni vekomaj!

**MARIJINI
PRAZNIKI**

NAŠA LJUBA GOSPA PRESV. SRCA

BELE šmarnice s svojimi ljubkimi zvončki v snežnobeli oblekici s svojim prijetnim vonjem, — rožice Kraljice pomladi, — rožice Kraljice maja, — z majem dozore. Za njimi se pa razbohote na naših vrtovih krvavordeče vrtnice s svojim bodičastim trnjem, — rožice presv. Srca božjega Jetnika v presv. Rešnjem Telesu.

Šmarnice nas vabijo k šmarnici Mariji, vrtnice pred tabernakel, pred oltar presv. Srca Jezusovega.

Dva značilna glavna praznika posebej vabita ta mesec ljubeča verna človeška srca k božjemu Srcu v hvaležno češčenje in posvečenje: praznik presv. Rešnjega Telesa s svojimi veličastnimi procesijami in praznik presv. Srca.

Tako sta: maj — junij, šmarnice — vrtnice, Marija-Jezus, po Mariji k Jezusu in tako — v večno pomlad, v nebesa, naš končni cilj. Tako pa: naša ljuba Gospa presv. Srca, prosi za nas, ki k tebi pribežimo! Kakor sta bili ti dve sveti srci v življenju povezani v eno ljubezen in v eni ljubezni do človeka, se žrtvovali zanj za njegovo odrešenje v eni skupni veliki daritvi na Kalvariji, tako sta združeni sedaj v eni veliki ljubeči skrbi za človekovo zveličanje na naših oltarjih. Jezus neprestano nekrvavo ponavlja svojo krvavo daritev na križu v sv. maši, Marija ob teh daritvah stoji in nadaljuje in izvršuje veliko poslanstvo s križa: "Mati, glej, tvoj sin!"

Zato pa, kdor ljubi Marijo, ljubi, mo-

ra ljubiti Jezusa! Kdor ljubi Jezusa, ljubi, mora ljubiti Marijo! Samo ena je ta obojna ljubezen.

*

Naša ljuba Mati Marija je Gospa presv. Srca, kot Mati božja, kot Kraljica nebes in zemlje, zato pa delivka vseh božjih milosti. Kot taka pa povezana ozko z mističnem, skrivnostnem življenjem božjega Sina v presv. hostiji.

Naša ljuba Gospa presv. Srca kot mati človeškega rodu vodi s premnogimi svojimi prazniki, s svojimi tolikimi pobožnostmi, z ljubeznijo, s katero jo milijoni ljubijo, neprestano duše k tabernaklju, k mizi Gospodovi, da se tu krepe v veri, krepe v stanovitnosti v dobrem, da se tu hrabre v boju proti vsemu, kar je hudo, kar je zlo, da se navdušujejo v vaji čednostnega krščanskega življenja, da tako vstrajajo, zmagujejo v življenju in — končno zmagajo na smrtni postelji z zmago srečne smrti.

Naša ljuba Gospa presv. Srca kot "Pomočnica kristjanov" zbira okrog tabernakljev presv. Srca milijone vernih v raznih stiskah, v raznih nadlogah, kugah, vojskah in lakotah, v preganjanjih, da tu z njimi in za nje prosi presv. Srce pomoči, rešitve, zmag, da kliče ž njimi: "Gospod, otmi nas, poginjamo!"

Naša ljuba Gospa presv. Srca kot "Tolažnica žalostnih" neprestano privablja milijone trpečih, krvavečih in stiskanih človeških src pred presv. Srce v tabernakljih, da tu pred njim izlivajo svojo bol, izjokajo svoje solze, mu poto-

žijo svoja gorja, odlože svoj težki križ, ki ga morajo nositi, da jim Ona odpira rano presv. Srca, da teče neprestano iz njega mogočna reka tolažbe, novega poguma, udanosti v voljo božjo, da junaško zopet objamejo križ, ki jih toliko teži, si ga nalože nazaj na svoja razboljena ramena in — nadaljujejo pot življenja, junaški, udani v božjo voljo.

Naša ljuba Gospa presv. Srca kot "Zdravje bolnikov" vodi svojega božjega Sina z njegovim ljubečim Srcem pod podobo angeljskega kruha, sv. hostije, k trpečim bolnikom, ki se zvišajo v bolečinah na bolniških, smrtnih posteljah, da jim lajša bolečine, jim daje zdravje, če je tako v njih dušno korist, se jim daje kot popotnica za strašno pot v več-

nost, da Ona z njimi moli, z njimi tarna, z njimi prosi zdravja, pa tudi z njimi — umira, ko imajo v svojem srcu — njene- ga Sina v sv. popotnici.

Naša ljuba Gospa presv. Srca kot "Pribežališče grešnikov" hiti za zašlimi, padlimi, izgubljenimi ovčicami nebeškega pastirja, jih po svojih uslišanjih, po svojih pobožnostih in praznikih, po svojih vernih in zvestih dušah, vabi, kliče, — išče in — tudi najde in jih vodi skozi očiščevalno spovednico zopet očiščene — k mizi Gospodovi, k presv. Srcu, vedno odprto, ki ima na križu vedno razpete, pribite roke v objem, glavo na križu vedno nagnjeno v poljub odpuščenja, sprave in miru, ki je vedno prebodeno za vhod izgubljenih ovac v lju- bezen.

*

In to drugače biti ne more. Po Mariji k Jezusu! Gospa presv. Srca hoče samo eno: presv. Srcu dati ubogega človeka, in človeško srce dati Božjemu Srcu.

*

Maj — junij! Šmarnice — vrtnice! Marija — Jezusovo presv. Srce! Majnik vodi samo v junij, šmarnice samo k vrtnicam, samo po Mariji k Jezusu! Tega smo se naučili v šmarnicah in tako bo ta mesec vrtnic, mesec presv. Srca!

Zato ta mesec saj enkrat gotovo, če pa le malo mogoče pogosto, vsaki dan, k nebeški večerji sv. obhajila! Pogosto, vsaki dan k presv. daritvi sv. maše! Čim največkrat obiski, morda ure česčenja pred tem presv. Srcem.

*

Naša ljuba Gospa presv. Srca, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

Odpri ta mesec naša srca — za presveto Srce!

Odpri pa še bolj presveto Srce za naše srce! Naj se ta mesec razlije polnost

božjega usmiljenja na cel trpeči človeški rod, ki umira in poginja, na naš ubogi trpeči narod, na sv. cerkev, ki je tik pred svojim trpljenjem, na nas vse, da, prav vse, tudi — name, Mati, ki pišem tele vrstice iz ljubezni do Tebe.

P. Miršek

Sv. Urh, škof avgburški, si je upal, da bo ravno pred praznikom svetih apostolov Petra in Pavla umrl. Zato je že ob večernicah oblekel mrtvaško oblačilo in na golih tleh čakal smrtne ure. A ni prišla. Ves po trt vzdihne: "O sv. Peter, ti mi nisi spolnil želje!"

LILIJAZ IZ RAJA

12. Žalostno srečanje

(Dalje)

Toda Marija je bila odločena, da ga počaka.

"O, pusti, Magdalena!
Naj nesem Sinu svoj pozdrav!
Poslednji na poslednji poti!
Saj on je moje Dete!
Moje vse!"

"En sam pogled
izpila bi še rada
iz solznih mu oči!

Le eno še
besedo sladko rada
iz grenkih čula ust!

En sam še vzdih
usmiljenja bi rada
izdihnila pred njim."

V tem je prišel sprevod, strašni sprevod in strašni trenutki so se začeli za ubogo Mater. Sv. Janez in ženske obstopijo Marijo, zlasti ženske, ki so vse trepetale v strahu, kaj bi sedajle. Kakor

bi hotel zavarovati ljubljeno Mater Marijo, stopi sv. Janez prav prednjo, da bi bil med njo in sprevodom. Toda Marija ga narahlo odmakne in stopi čisto na vogal. Sprevod naj gre prav mimo nje. Kolikor najbližje hoče priti k Sinu, ki bo šel mimo. Ker je na vseh vogalih stalo veliko gledalcev, se vojaki za Marijo in njeno skupino niti zmenili niso, posebno še ker so bile razen sv. Janeza same ženske. Teh se niso bali. Vse so glasno jokale in se stiskale k zidu hiše na vogalu za Marijo. Trepetale so tudi za Marijo, ali bo prenesla strašne trenutke. Toda Marija stoji tiho in čaka sprevod, ki se vedno bolj bliža.

In sedaj je tu, tik pred njo, samo komaj dva koraka od nje. O, strašen prizor za ubogo mater! Ves obraz zalit s krvjo in umazan od pljunkov. Dolgi trnji krone na glavi se zabadajo v čelo. Lasje so sprijeti od strjene krvi. Obleka vsa zamazana, ko so gla vlačili po tleh. Obe roke ima privezani z vrvmi na križ, ki težko leži na njegovih ramah. Omahovaje in opotekaje se komaj prestopa. Vsak korak se mu vidi, kako strašna muka je zanj. In pri vsem pa

bič vojakov poje svojo strašno pesem, da ga gonijo in silijo naprej.

Uboga, nesrečna Mati! Tak prizor! Sina, tolikanj ljubljene Sina pa v takem stanju! Vidi, kako strašno trpi! Kako grozne moraju biti bolečine! Stemnilo se ji je pred očmi in nekoliko je za trenutek omahnila. Preveč je bilo za njeno materino srce. Pa se hitro zave in premaga! Ne, ne, ne sme mu pokazati svoje strašne bolečine srca in mu tako povečati njegovo trpljenje! Prinesla mu je polajšanje, tolažbo. Duša se ji je utapljala v morje bolečine, toda mati je. Bolečina mora ostati skrita v srcu. Sama jo hoče tam doli pretrpeti v vsej njeni grozoti.

Vendar je bilo pa preveč. "Jezus, moj Sin!" krikne, stegne svoji roki proti njemu in hoče planiti k njemu. Vojaki so razumeli toliko hebrejsko, da so razumeli besedo "sin". Mati njegova je, vedo. Dasi trdi in brezsrčni rimski vojaki, vajeni vseh rimskih poganskih krutosti, brez srca, vendar ko slišijo obupen

krik trpeče nesrečne matere še bolj nesrečnega sina in jo vidijo, kako hoče planiti mimo njih k obsojencu, se je tudi njim za trenutek zganilo srce; saj je vsaki tudi imel svojo mater, ki jim je za hip stopila pred oči. Vsak si je mislil, kaj ko bi bil on ta obsojenec in ta ženska njih mati? In zasmilila se jim je. Vendar niso jo smeli pustiti. Ukaz je tako. Nalahno je najbližja vojaka zadržita gledajoč jo sočutno.

Ko Jezus zasliši krik in spozna glas svoje matere, se za trenutek ustavi. Vidno ga je pretreslo. Križ nasloni na tla, da si za trenutek olajša njegovo pezo. Strašna dušna bolečina ga prevzame. Ker je imel oči skoraj vse zakrite s strjeno krvjo, je ni videl takoj. Počasi, boleče obrne glavo proti nji. Vidi se mu, kako hoče tudi On razprostreti svoje roke proti Materi, pa ne more, privezane so na križ. Oči se vjamejo z očmi, pogled s pogledom.

O, kdo naj popiše strašno bolečino obeh src v tem trenutku! Kakor strašen ogenj ju je žgalo. In to zakaj? Za moj greh, za tvoj greh, za greh nesrečnega človeka! Za odpuščanje grehov sveta, za naše zveličanje! In vendar kako to pozabljam! Kolikrat mora ljubeča Mati Marija srečati tudi mene, tudi tebe na — grešni poti, v strašnem stanju umazanosti greha, privezane na strašen križ — greha! Gotovo sta ti dve božji sreci v tem trenutku mislili — na te, na me, in kakor kadilo se je dvigala žrtev trpljenja in molitev za — te, za — me! O, bodi Vama tisočerna zahvala!

Samo za trenutek sta se videla! Toda kakor svitel žarek v temni strašni nevihti, so se poteze izmučenega obraza nekoliko zjasnile. Vso silo porabi Jezus, da bi se trepeči Materi malo nasmešnil in jo potolažil, pa ji povedal,

kako ji je hvaležen, da je prišla za njim, da z njim trpi.

“O, žena!” se mu izvije iz prs! Iskrico tolažbe naj da Materi On, ki je je bil sam tako strašno potreben, kakor je tudi ona njemu prinesla žarek tolažbe. In iznova sta se strnili obe presveti srci v eni ljubezni, pa tudi v eni neizmerni žrtvi — za me! “Mati, trpiva! Volja nebeškega Očeta je tako! Za rešitev človeškega rodu gre. Za zveličanje duš gre! Bodi junaška!”

Marija je razumela ta Sinov pogled in vse to brala v njem. Jezus je obrnil počasi svojo glavo nazaj in jo povesil — izmučen. Marija se je počasi umaknila nazaj na vogal ulice.

Stotnik Longin se je obrnil tam od spredaj spreveda nazaj, da vidi, zakaj se je sprevod ustavil. Toda v tem je pa Jezus že dvignil svoj križ, si ga naložil nazaj na rame in omahovaje stopal naprej in ves sprevod se je začel zopet pomikati naprej.

Sedaj je pa Mater Marijo premagalo. Stemnilo se ji je pred očmi in v omedlevici se zgrudi na tla. Prestrašene žene s sv. Janezom jo hitro dvignejo. Marija se je takoj zavedla. Naslonila se je na steno hiše, da se nekoliko opomore.

Že zgodaj v prvem stoletju krščanstva su tukaj na tem mestu postavili prvi kristjani malo cerkev, ki so jo imenovali “Cerkev Marijine omedlevice”. Cerkev danes več ne stoji, porušili so jo Turki, vendar pa je še ohranjen spomin na njo in jasno kaže, kje se je ta dogodek odigral na križevem potu Zveličarjevem.

Ko je Marija premagala vso slabost omedlevice, in dobila zopet svoje moči nazaj, je bila kakor spremenjena. Solze so se ji posušile na očeh. Sicer je trpela strašne bolečine v duši, vendar neka

čudna, božja udanost ji je sijala na obrazu, katero je čutila tudi v srcu. Brez solza je gledala za Jezusom in sprevod. Srečanje s Sinom jo je pokrepilo. Volja nebeškega Očeta je tako. Sedaj se ne da več spremeniti. Trpeti in dotrpeti mora. Kakor Sin, mora tudi ona naprej — do konca daritve, On na križu, ona pod križem.

Sv. Janez in žene ji prigovarjajo, naj saj sedaj gre nazaj v Betanijo! Naj ne gre v še večje trpljenje! “Ne, ne!” Mati Ti ne smeš naprej! Preveč bo za te, kar se bo sedaj godilo na Golgoti!” so ji govorili.

Marija jim ne odgovori. Zatopila se je v nek čuden, vsem nerazumljiv molk. In ko so opazili na njenem obrazu odločne, neke čudne poteze udanosti in odločnosti, pa tudi junaštva, so nehote utihnili. Videli so, to ni več slabotna ženska, ne več trpeča Mati, temveč — junakinja, hrabra, neustrašena, in pripravljena na vse, tudi najhujše. V ne-

kem čudnem tudi za nje nerazumljivem spoštovanju so se odmaknili od nje. Božja Mati! Soodrešenica! Junakinja! Stopili so pred njo, da so jo zakrili mimo se drveči druhali, da bi je prepoznali. In res nihče se ni zmenil za njo. Vsega prizora srečanja zadaj niti opazili niso.

Ko odide sprevod mimo, gre Marija — za njim. K.

(Dalje prihodnjič)

BOŽJE PLAČILO

Legenda

K mesarju je prišla stara, revna in bolehnata ženica in prosila za košček mesa. Mesar se je smejal in vprašal, "Ali moreš plačati?"

Reva je vzdihnila, "Z denarjem ne, pač pa Vam porečem Bog plačaj!"

Mesar se je norčeval, "Za tako ceno bi ti rada jedla meso!"

Ženica je odvrnila, "Ne norčujte se! Bog plačaj ima veliko vrednost in težo."

Mesar se je smejal, češ, "Poskusiva, koliko tehta tvoje božje plačilo. Na tehtnico denem kos svinjine, pri tej položiš svoj Bog plačaj!"

Reva je pritrdila, hitro zapisala 'Bog plačaj' na košček papirja in ga položila na tehtnico. Skodelica je padla globoko.

Mesar se je čudil in odrezal velik kos svinjine in ga položil v drugo skodelico, ki se pa ni premaknila. Mesar je gledal še bolj začudeno in položil celo stegno na tehtnico.

Ženica je rekla, "Ne dajajte več! Dovolj bo."

In tehtnica se je hipno zenačila. Mesar je prebledel in oddal je revni meso, rekoč, "Vzemite! Rad ga dam."

Videl je revo, kako je tiho šla čez prag. Sijaj je obdajal njeno borno obleko, kot bi hodilo z njo božje usmiljenje in božja dobrota.

(Dr. J. Česnik)

K PRESV. REŠNJEMU TELESU

Molim Te ponižno, skriti Bog nebes,
ki v podobi kruha tajno bivaš res.
Srce svoje Tebi vdano izročim,
ker pri mislih nate v Te se ves vtopim.

O spomin, ki kažeš smrt Gospodovo,
kruh, ki nam poživljaš moč opešano.
Da živim pri Tebi milostno mi daj,
in sladak mi bodi, Jezus, vekomaj!

Jezus, ki Te gledam skritega sedaj,
prosim, želje vroče spolni mi kdaj!
V raju mi odgrni mili svoj obraz,
da Te gledam v slavi srečen večni čas!

(Pesem sv. Tomaža akvinskega)

DOBRI PASTIR

P. Martin, o.f.m.

MISEL na Dobrega pastirja je združena z mislijo na ljubezen našega Gospoda Jezusa Kristusa. To ljubezen njegovo slavimo na poseben način ta mesec, meseca presv. Srca Jezusovega.

Podoba Dobrega pastirja je najstarejša, ki se more najti o našem božjem Zveličarju. V prvih stoletjih niso kristjani naslikali Jezusa Kristusa drugače kot pod podobo Dobrega pastirja. Ta podoba se jim je zelo, zelo priljubila.

V sv. pismu se božji Odrešenik večkrat predstavlja kot pastir. Po besedah sv. Janeza evangelista pravi Jezus o sebi, "Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor mene pozna Oče in jaz poznam Očeta; in svoje življenje dam za svoje ovce (Jn. 10: 14, 15)." Sv. Luka, kakor tudi sv. Matej, nam pripoveduje priliko, v kateri Gospod govori o izgubljeni ovci, ki jo naj-

de, jo zadene vesel na svoje rame in jo domov nese (Luk. 15:1 f.). In že v stari zavezi, namreč v psalmih, govori psalmist o Gospodu kot svojem pastirju, rekoč, "Gospod je moj pastir in ničesar mi ne bo manjkalo; na kraj, kjer je pašnja, tam me je postavil (Ps. 23:1)."

Prvi kristjani so torej posneli svoje pojme o Dobrem pastirju iz sv. pisma, posebno iz evangelija sv. Janeza. Zato so že v začetku naslikali Dobrega pastirja na razne načine v katakombah, kakor vidite n. pr. v gornji sliki.

Navadno se je Dobri pastir naslikal tako, da je imel ovco na svojih ramah, dočim so se druge ovce okoli njega pasle ali pa se ljubeznivo okrog njega sukale. Ovca na pastirjevih ramah je nemara ona izgubljena ovca, ki jo je pastir rešil, ali pa je ovca, do katere ima posebno ljubezen. Večkrat je bila ta ovca tudi podoba krščanske duše, ki jo je Dobri pastir varno nesel v večnost, na nebeško pašnjo. Po mišljenju starodavnih ljudi je bila smrt ali je bil prehod v dru-

gi svet res "popotovanje" in sicer popotovanje 30 dni. To mišljenje je tudi na kristjane v gotovi meri vplivalo. Torej po tem bi duša res potrebovala varstvo in pomoč Dobrega pastirja, da se srečno preseli v večnost.

Včasih se je Dobri pastir slikal s svojimi ovcami v tem svetu, v tem življenju, in je bil zato varuh svojih ovac. To varstvo njegovo predstavlja slika, v kateri Dobri pastir odganja osla in mrjasca, ki

sta bila oba podobe hudobnega duha. Včasih pa se je v katakombskih slikah videl Dobri pastir kot na večni pašnji, v raju. Zato je v četrtem stoletju krščanski pisatelj Prudentij popisal deželo Dobrega pastirja, kakor da bi o raju govoril.

Vidite, da je Dobri pastir naslikan kot mladenič in sicer brez brade. V prvih stoletjih niso kristjani nikdar predstavljali Dobrega pastirja razen v podobi mladeniča in sicer takšnega, ki se je pogostokrat videl v hribih in planjavah v okolici Rima.

KRESNI VEČER OB OKNU

(Junij, 1944)

Večer spokojno plava nad Ljubljano . . .
Trnovska cerkev iz obrisov streh
— v temno zavita — dviga se svečano.

Veselo pritrkavajo zvonovi,
a vendar zde se mrtvaška spev
prilivajoči, bronasti glasovi . . .

Kresnica mi je k licu prisvetila
in me v spomine tihe potopila:
Nekoč povesod goreli so krešovi . . .

Zdaj pa gorijo ognji silni, novi . . .
Bolestne čujem v dalji smrtne klice,
src mrtvih me strašijo plamenice.

V noč temno pred menoj beže kresnice . . .

— Fr. Bazilij, ofm.

ZAHVALE

Zahvaljujemo Bogu, Presv. Srcu Jezusovemu, Materi Božji, Mariji, Presv. Srcu Marijinemu, Mariji Pomagaj, sv. Jožefu in Frideriku Baragu, za pridobljene milosti:

R. Gorjanc, Mrs. J. Erlah, Mrs. J. Horvat, F. Smerke, Mrs. M. Golobick, Mrs. A. Schmutz, K. Novak, M. Kurnik, J. Brence, M. Draz, M. Meznarich, N. N., Canada, G. Weselich, G. Gorshin, G. Urbas, Mrs. A. Springer.

Velike Slavnosti v Lemontu

4., 5., 6. JULIJA

SHOD ZVEZE DRUŠTEV

NAJSV. IMENA

IZ CLEVELANDA IN OD DRUGOD

Obenem spomin na

12 OBLETNICO

POKRISTJANJENJA SLOVENSKEGA NARODA

Ob tem času je v načrtih sledeči program:

4. julija — Popoldne bo letna seja Lige katoliških Slovencev v Ameriki. Zvečer bodo člani društev najsv. Imena imeli procesijo pri groti; med procesijo bodo držali sveče v rokah in molili in pesmi peli.
5. julija — Ob osmih zjutraj bo v naši kapelici sv. maša, pri kateri bodo člani društev najsv. Imena prejeli sv. obhajilo. Ob enajstih zjutraj bo na hribu pri groti lurške Matere božje slovesna sv. maša, ki jo bo daroval Rt. Rev. kanonik John J. Oman; pri tej sv. maši bo pridigal č. p. Alojzij Madic, o.f.m. Popoldne ob 3:30 bo pri groti prisoten njegova eminenca kardinal Samuel A. Stritch, nadškof čikaški; imel bo primeren govor, za katerim bo sledil blagoslov z Najsvetejšim in še poseben papeški blagoslov od kardinala. Pozneje popoldne bodo odlični člani društev najsv. Imena imeli govore pri sestanku na "picnic grounds".
6. julija — Sklep k slavnostim in slovo od Lemonta.

21. Smrt je prehod v večnost

1. Verska resnica je, da je moja duša neumrjoča. Prišel bo dan, ko bom najmanj mislil, pa bom moral zapustiti ta svet. Zato moram poskrbeti zase tako, da se ne bo končalo s tem življenjem, temveč da bo ostalo večno, kakor sem jaz večni. Aleksander in Cezar sta storila tukaj za časa svojega življenja velike stvari. Toda po kako malo dobah je minila njiju slava! In kje sta danes?

Molitev

O moj Bog, da bi Te bil vedno ljubil! Kaj mi sedaj preostaja drugega po tolikih letih greha, kakor samo nesreča in pekoča vest? Ker mi pa dovoljuješ še časa, da popravim hudo, ki sem ga storil, glej me Gospod, pripravljen sem vršiti vse, kar Ti zahtevaš od mene in karkoli je Tebi všeč. Vse ostale dni svojega življenja bom porabil v to, da bom popravil svoje postopanje do Tebe s tem, da bom Tebe, moj Bog in moje vse, moje najvišje Dobro, ljubil iz vseh svojih moči.

2. Kaj mi bo pomagalo, če sem bil srečen na tem svetu, če je tukaj sreča brez Boga sploh mogoča, če bi bil pa po tem življenju celo večnost nesrečen? Kolika nespamet torej, če vem, da moram umreti, in da me čaka po smrti ali blaženost ali nesreča, in da od smrti za-

visi, ali bom večno srečen ali večno nesrečen, pa bi se vendar ne posluževal vseh sredstev v moji moči, da si zagotovim srečno smrt!

Molitev

Sveti Duh, razsvetli in okrepi me, da bom vedno živel v Tvoji milosti do ure odhoda v večnost. O neskončna Dobrota, zavedam se, kako hudo sem storil, da sem Te žalil. Sovražim sedaj to. Vem, da si Ti edini vreden biti ljubljen. Ljubim Te nad vse.

3. Z eno besedo: vse dobrine tega sveta se morajo končati z našim pogrebom in moramo vse zapustiti, ko bomo trohneli v grobu. Senca smrti bo zakrila in zasenčila vso veličino in ves sijaj sveta. Srečnega se more zato imenovati samo oni, ki služi Bogu na tem svetu in si z ljubeznijo in službo njemu pridobi večno blaženost.

Molitev

O Jezus, resnično mi je žal, da sem se do sedaj tako malo zmenil za Tvojo ljubezen. Sedaj Te ljubim nad vse in si ničesar drugega ne želim, kako samo Tebe ljubiti. Od sedaj dalje boš samo Ti predmet moje ljubezni. Ti edini boš moje vse. In to je edino, kar si prosim od Tebe: da bi Te vsekdar ljubil v tem in v prihodnjem življenju. Po zasluženju Tvo-

jega trpljenja mi daj stanovitosti v vseh čednostih.

Marija, božja Mati, Ti si moje upanje.

22. Poboljšajmo svoje življenje pred smrtjo

1. Vsakdo si želi smrti svetnika. Toda ako kristjan živi neredno življenje, je težko mogoče, da bi srečno končal, da bi umrl združen z Bogom, če je pa celi čas življenja preživel daleč od nje. Da bi srečno umrli, so svetniki se odpovedali vsemu bogastvu, vsemu razveseljevanju in vsem nadam, ki jih jim ponuja svet. Izvolili so si revno in zatajevanja polno življenje. Pokopali so se žive v tem svetu, da bi s smrtjo ne bili pokopani v pekel.

Molitev

O Bog, koliko preteklih let sem zaslužil, da bi bil pokopan v kraj muk, brez upanja na odpuščanje ali ljubiti Tebe! Toda Ti si čakal, da bi mi odpustil. Zato se iz dna svojega srca kesam, da sem žalil Tebe, svoje najvišje Dobro. Imej usmiljenje z menoj in ne daj, da bi Te še kdaj žalil.

2. Bog svari grešnike, da ga bodo ob smrti iskali, pa ga ne bodo našli. "Iskali me boste, pa ne našli (Jer. 7:34)." Ne bodo ga našli, ker ga ne bodo iskali z ljubeznijo, temveč iz strahu pred peklom. Iskali bodo Boga, ne da bi se odpovedali ljubezni do greha. Zato ga ne bodo našli.

Molitev

Ne, moj Bog, ne bom čakal, da bi me Ti iskal šele ob smrti. Iskal in hrepenel bom po Tebi takoj od tega trenutka dalje. Žal mi je, da Ti do sedaj nisem dopadel, ker sem skušal zadovoljevati svo-

jim lastnim nasladam! Žal mi je to in priznam, da sem delal napak. Toda Ti nočeš, da bi obupalo srce, ki Te išče, temveč da bi bilo veselo. "Veseli se srce tistih, ki iščejo Gospoda (Ps. 104:3)." Da, Gospod, sedaj Te iščem in Te ljubim bolj kot samega sebe.

3. Kako nesrečen je kristjan, ki pred smrtjo ni preživel večji del svojega življenja, da bi se greha varoval. Ne da se tajiti, da se tak lahko spreobrne ob svoji smrti in doseže zveličanje. Vendar takrat je pamet zatemenjena, srce trdo, ker grešne navade, strasti še gospodujejo v njem. To pa dela skoraj nemogoče, da bi srečno umrl. Izredne milosti je treba zanj. Toda ali bo Bog ohranil toliko milost tistemu, ki mu je bil nehvaležen prav do trenutka svoje smrti? O Bog, v kolikih težavah so torej grešniki takrat, da bi ušli večnemu pogubljenju!

Molitev

Ne, moj Bog, ne bom čakal do smrti, da bi se spokoril za svoje grehe in Te lju-

ŽALOST

Čemu me spremljaš, žalost, neprestano,
čemu nikdar me nočeš zapustiti,
čemu od mene nočeš se ločiti,
zakaj zvesto si vsako uro z mano?

Rad kdaj poslušal pesem bi ubrano,
a žalosti ne morem se znebiti,
otožnosti se moram ves vkloniti,
kot suženj moram služiti ji vdano.

Iz žalosti se pestem le rodi
in če na zunaj tudi je vesela,
iz bolečine se mi je spočela.

Rad sprejemem žalost, sprejemem bolečine,
saj vse na svetu pravočasno mine
in pesem me za dobro le krepi.

— Erik Kovačič

bil. Obžaljujem, da sem Te žalil. Sedaj Te resno ljubim iz celega svojega srca. Ne dovoli več, da bi se še kdaj odvrnil od Tebe. Daj, da raje prej umrjem.

O sveta Mati Marija, izprosi mi stano-
vitnosti v čednostih!

23. Jagnje božje, darovan za naše grehe

1. "Glejte, Jagnje božje (Jan. 1:29)!" tako je dejal sv. Janez Krstnik o našem božjem Zveličarju. Daroval je svojo kri in celo svoje življenje kot žrtev, da bi nam pridobil odpuščanje in večno zveličanje. Glejte ga v dvorani Pilata. Kot krotko Jagnje pusti, da ga oropajo, ne volne, temveč presvetega mesa, da ga s trnjem kronajo in bičajo. "Kakor jagnje, ki molči pred njim, ki ga striže in ne odpre svojih ust (Iza. 52:7)." Ni odprl svojih ust in se ni pritoževal, ker je sam hotel trpeti kazen, ki jo zasluži greh.

Molitev

Naj Te vsi angeli in vse stvari blagoslavljaajo, o Zveličar sveta, za veliko usmiljenje in ljubezen, ki si jo nam izkazal! Mi smo delali grehe, Ti pa si zadostil zanje.

2. Glejte ga, zvezan je kot zločinec in okoli njega so rablji. Peljejo ga na Kalvarijo, da bi tam postal žrtev velike daritve, ki naj dovrši delo odrešenja. "In jaz sem bil kakor krotko Jagnje, katero je peljano v mesnico (Jer. 11:19)."

Molitev

Kam, o Jezus, Te pelje ljudstvo, obloženega s tolikim križem, potem ko so Te mučili? Ti mi odgovorjaš: Peljejo me v smrt, kamor grem radovoljno zato, da bom rešil tebe in ti dokazal, kako velika

je moja ljubezen do tebe. In s čim sem jaz Tebi, moj Zveličar, pokazal svojo ljubezen do Tebe? Ti prav dobro veš: z grehi in s tolikimi žaljenji in s svojim pogostnim preziranjem Tvoje milosti in ljubezni. Žal mi je, o Ti Ljubezen moje duše, da sem Te žalil. Res, žal mi je. Ljubil Te bom iz celega srca.

3. Ko je sv. Frančišek videl, da ženo jagnje v klavnico, se ni mogel zdržati solz in je dejal, "Kakor je to jagnje peljano, da bo zaklano, tako je bil peljan moj nedolžni Gospod zame v smrt na križu."

Molitev

Ker Ti, o Jezus, nisi odrekel iti žrtvovati svoje življenje iz ljubezni do mene, naj Ti jaz odrečem celega samega sebe iz ljubezni do Tebe? Ti zahtevaš od mene, "Ljubi Gospoda, svojega Boga (Mat. 23:37)!" To in samo to želim, Tebe ljubiti in sicer Te ljubiti iz celega srca. Ti si me ljubil brez pridržka. Tako bom tudi jaz Tebe ljubil. Žal mi je, da sem žalil Tebe, Jagnje božje, in se Ti darujem. Sprejmi me, o Jezus, in naredi me zvestega Tvoji milosti.

O Marija, Mati mojega Zveličarja, naredi me s svojimi priprošnjami celega njegovega.

SALOMONOVİ PREGOVORI

Zaupaj v Gospoda iz vsega svojega srca
in ne opiraj se na svojo umnost.

Na vseh svojih potih misli nanj, in on bo
ravnal tvoje stopinje.

Svarjenja Gospodovega, moj sin, ne zavrzni, in ne omaguj, kadar te tepe; zakaj kogar Gospod ljubi, tega tepe; in ljub mu je kakor sin očetu.

GLAS IZ ITALIJE

Begunsko taborišče
v Barletta, Italija

Slovenski begunski skavti pozdravljamo list "Ave Maria" in vse ameriške Slovence. Pošiljamo tudi sliko in Vas prosimo, g. urednik, da jo priobčite v svojem listu. Živimo v zelo težkih razmerah, v revščini in pomanjkanju, vendar veseli in upovpolni, da se bomo še mogli vrniti v domovino in tam posvetiti svojemu narodu svoje mlade moči. Kot glavni odbornik Zveze Skavtov Jugoslavije in kot načelnik za Slovenijo sem videl potrebo slovenskih skavtov tudi med begunsko mladino. Ustanovil sem čete v Servigliano, v Senigallia in sedaj tu v Barletta. Imam 34 dečkov skavtov, 24 deklic skavtinj in 20 volčičev (malih). Na sliki vidite tudi našega duhovnega očeta g. Mavsarja, ki so mu komunisti na Primorskem pobili očeta, mater in brate. Tudi njega bi, pa se mu je posrečilo zbežati. V Ljubljani sem bil uradnik v pisarni izseljenske družbe sv. Rafaela dolga leta. Tam sem veliko slišal in čital o ameriških Slovencih. Veliko jih tudi poznam, ko so prišli na obisk domov in sem jim bil na uslugo. Gotovo se

me mnogi še spominjajo. Skavtom velikokrat govorim o lepi, blaženi Ameriki in o ameriških Slovencih. Kako si želimo tudi mi tja. Tudi z ameriški skavti smo v pismenih zvezah, zlasti s posredovanjem dobre Miss Josephine Princ iz Clevelanda s clevelandskimi skavti, ki so se nas spomnili po Miss Princ tudi že z darovi, za katere se njej in vsem skavtom lepo zahvaljujemo. To nam je dosegel p. Kazimir Zakrajšek, kateremu se tudi zahvaljujemo za njegovo pomoč in naklonjenost. — Hvaležni bomo begunski skavti, katerih nekateri so popolne sirote, ker so jim starše komunisti pobili, nekaterim so pa v begunstvu umrli, za vsak dar, s katerim bi se nas spomnili, zlasti tisti, ki me osebno poznajo. Moja slika je na desni g. Mavsarja. Če dobimo kako številko lista "Ave Maria", jo z veseljem prečitamo. Iskrene pozdrave g. uredniku in vsem čitateljem.

Marij Trtnik
D. P. Camp No. 3
Barletta — Bari, Italy

FRANCIŠKANI STREŽEJO PRI BANKETU. — V mestu Albany, N. Y., je katoliški dom za stare ljudi, v katerem imajo že staro navado, da črni franciškani (minoriti) iz samostana St. Anthony-on-Hudson strežejo starim ljudem pri letnem banketu. Slika kaže dva izmed teh franciškancev.

PRI JUŽNEM TEČAJU. — Zgoraj je prizor, ki se je fotografiral doli pri južnem tečaju v Antarktidi ali tako zvani "Mali Ameriki". Duhovnik na sliki govori po sv. maši onim fantom, ki so se udeležili nevarne ekspedicije k južnemu tečaju. Ta duhovnik je baje prvi, ki je stopil na antarktična tla.

JUNAK POČAŠČEN. — Lieut. Bobbie J. Cavnar (na desni), iz mesta Okmulgee, Okla., je zaslužil posebno medaljo za junaški čin, ko je namreč rešil letalce, ki so bili s svojim aeroplanom izolirani na ledeniku na severnem otoku Greenlandu. Lieut. Cavnar je pristopil v katoliško Cerkev.

NA JAPONSKO GRE. — Gornja slika je bila vzeta, ravno preden je svetovno znani Father Flanagan, ustanovitelj Boys Town v državi Nebraska, vstopil v aeroplan, ki ga je peljal na Japonsko. Tamkaj Father Flanagan študira razmere in išče sredstev v pomoč japonski mladini. Na Japonsko ga je povabil sam general MacArthur.

MISIJONAR PREVIDI INDIJANCA. — V Južni Ameriki v državi Peru je mnogo katoliških Indijancev, ki so bili dolgo zanemarjeni zaradi pomanjkanja duhovnikov. Zdaj strežejo njihovim verskim potrebam ameriški katoliški misijonarji. Na sliki vidite starega peruanskega Indijanca, ki mu misijonar deli poslednje zakramente v njegovi koči daleč gori v andskem gorovju.

V SVITU POLNOČNEGA SONCA. Na daljnem severu se poleti sonce prikaže za en čas samo na obzoru, a ne zahaja, marveč celo noč daje svojo svetlobo. Na sliki vidite ladjo, ki o polnoči pelje razne potrebščine h katoliškim misijonarjem v severni Kanadi.

AMERIKANKE V MEHIKI. — Pred kratkim so neke ameriške bolničarke v vojaški službi šle na izlet v Mehiko, kjer so obiskale razne kraje. Na sliki jih vidite, ko prisostvujejo pri sv. maši v mestu Monterrey. Mehikanski vojak, ki ga tudi vidite, jim je stregel kot vodnik na poti.

UMETNA SLIKA — Gornjo sliko našega Gospoda je naslikal umetnik Hoffman. Ta slika se večkrat vidi in je zelo popularna med katoličani.

Francišškanska misijonarja umorjena. — Iz Kitajske prihaja poročilo, da ondotni komunisti postajajo vedno bolj predrzni. Katoliške misijonarje mučijo, potem jih pa umorijo. Podatki o teh zločinih so tako grozni, da jim je težko verjeti.

Dva francišškanska misijonarja na Kitajskem so komunisti umorili 1. januarja tega leta. Izgovarjali so se komunisti s tem, da sta bila misijonarja Amerikanca in špijona. To pa ni bilo res. Eden, p. Avguštin Holzum po imenu, je bil Nемеc, drugi pa, brat Benedikt Jensen, je bil Danec, četudi je spadal točasno v ameriško provincijo sv. Barbare v Kaliforniji. Za komuniste velja vsaka pretveza, samo da smejo uničiti vero v Boga, kjerkoli jo najdejo.

Omenjena francišškanska sta ponoči spala. Komunisti so vdrli v hišo in napadli speča misijonarja, dočim je hišni sluga samo z grozo gledal krvavi dogodek, ne bi ju bil mogel rešiti. Komunisti so najprej kričali nad misijonarji in ju najgrše psovali, potem ju pa z noži razmesarili in s koli pobili. P. Avguštin je bil tako razmesarjen, da bi ga noben znanec ne bil mogel spoznati. Brat Benedikt je med vojno veliko dobrega storil vsem, posebno s tem, da je medicine delil ranjencem in vsem, ki so jih potrebovali.

Pijanstvo med ženskimi. —

Pred petnajst leti se je našla samo ena ženska pijanka izmed desetih moških pijan-

P. Martin, o.f.m.

cev. Dandanes pa jih je štiri do vsakih deset moških. Vzrok tega ni to, ker ni prohibicije. Vzrok je v človeški volji, ki se ne mara ustavljati skušnjavam pijače. Ženski rod je zgubil ono samospoštovanje, ki ga je nekdaž imel. Posebno v višjih šolah in kolegijih se ameriška dekleta vdajajo slabim navadam. Bójijo se, da jih bodo drugi zasmehovali, če ne bodo pile. Takšne mladenke sploh ne pomislijo na škodo, ki jo jim povzroča pijača, posebno v tem, da so v poznejših letih kot sužnje vdane pijači.

Moderna sv. Neža. — Na zadnjo nedeljo v aprilu je sv. oče Pij XII. blaženim prištel mlado devico, ki je raje umrla, kakor pa da bi bila grešila zoper čistost. Njeno ime je Marija Goretti, ki je živela v Italiji v oni pokrajini, ki se imenuje Anzio, kjer je toliko ameriških fantov bilo ubitih v zadnji vojni — gotovo se spominjate tega, ko je za en čas tako slabo kazalo za zavezniške sile.

Leta 1902, ko je bila Marija Goretti samo dvanaest let

stara, jo je hotel zapeljati v greh nek mlad fant, Alessandro Serenelli po imenu. Družina Goretti in družina Serenelli sta skupno živeli v isti hiši in obdelovali iste njive. Alessandro je torej iskal priložnost, da bi Marijo privabil v greh. Dvakrat je poskusil, toda obakrat mu je deklica odločno odbila prošnjo. To je fanta hudo jezilo in se je hotel maščevati nad deklico.

Nekega dne jo je torej prisil, naj mu zašije raztrgano srajco in povedal ji je, da srajco takoj potrebuje. Tako je bil siguren, da bo morala deklica sama v hiši ostati, ko bodo drugi na polju delali. Med delom na polju se je Alessandro izgovarjal, da mora iti v hišo po neko orodje. V hiši je vzel dolg nož in ž njim prisilil Marijo v svojo sobo. Zažugal ji je smrt, ako se mu noče vdati. Marija je v tistem hipu mislila samo na Boga in je zato zaklicala, "Ne, ne! Ne dotakni se me. Je greh. Bog tega noče. Če boš to storil, boš šel v pekel!" Po teh besedah jo je zaslepljen in razsrjen fant večkrat prebodel z nožem. Mislil je, da je mrtva in jo je pustil na tleh ležečo. Kmalu pa je deklica oživela in začela klicati po svoji materi. Alessandro jo je slišal in je torej šel nazaj z nožem in jo še večkrat prebodel. Pozneje so zdravniki v bolnišnici pričali, da je bila mlada Marija štirinajstkrat prebodena.

Umrta pa še ni takoj. V bolnišnici je živela še 24 ur in med tem časom sta ji bili dve redovni sestri in duhov-

nik vedno ob strani. Preden ji je duhovnik dal sv. popotnico, jo je vprašal, ako odpusti svojemu ubijalcu. "Da! Odpustim mu," je odvrnila. "V nebesih bom molila za njegovo spreobrnjenje." Spomnila se je tudi Jezusovih besed na križu in je dodala, "Tudi jaz želim, da bi bil z menoj v rajju."

Alessandro Serenelli je bil v ječo zaprt 27 let zaradi svojega zločina, a spreobrnjen je bil po priprošnji deklice, ki jo je bil umoril. Ko je bil namreč v ječi, se mu je Marija Goretti prikazala in mu ponudila lilije, rekoč, "Vzemi jih! Vzemi jih!" Alessandro se je skesal svojega greha in je prosil Boga in Marijo Goretti odpuščanja.

Ko je bil Alessandro izpuščen iz ječe, je vstopil v frančiškanski red, da v redovnem življenju dela pokoro za svoj greh. To je bilo pred desetimi leti. Kot frančiškan, oz. kapucin, je znan kot brat Štefan.

Ko je bila Marija Goretti meseca aprila prišteta blaženim v cerkvi sv. Petra v Rimu, je imel brat Štefan iti k tej slavnosti, da s spokornim srcem počasti ono, ki jo je bil pred 45 leti tako kruto umoril. Toda svojo željo ni mogel izpolniti. Banditi so napadli samostan, v katerem je stanoval, in so ubili nekega patra Luigi, s katerim je imel iti v Rim. To je vzel brat Štefan za božje znamenje, da ne sme iti. Pri slavnosti pa je bila 83-letna mati Marije Goretti.

Skrajni čas. — Po ameriških mestih je povsod navada, da posestniki zidajo takšne hiše ali apartamente, ki so zadosti veliki za samo majhne družine, v katerih je namreč samo eden ali sta samo dva otroka. To je eden vzrok ali izgovor, zakaj je toliko porodne kontrole v Ameriki, posebno po mestih.

Pred kratkim pa je svetovno znani časopis **New York Times** napadel one posestnike, rekoč, da "je skrajni čas, da se posestniki zavedajo, da so otroci večje vrednosti za našo deželo kot pa nevarnost, da bodo hiše poškodovane od otrok ali pa da bodo hišni gospodarji zgubili preveč spanja zaradi otrok." Nekateri hišni gospodarji ne marajo sprejeti takih družin, v katerih so otroci še majhni in bi povzročali preveč ropota in škode.

Spovedna molččnost. —

Vsak katoličan ve, da je katoliškemu duhovniku strogo prepovedano, razodeti, kar je v spovednici slišal. Marsikateri duhovnik je tudi že dal svoje življenje, kakor pa da bi razodel spovedne tajnosti. Zgled tega je sv. Janez Nepomuk.

V državi New Jersey hočejo vpeljati novo postavo, po kateri bi bilo celo vladi prepovedano prisiliti duhovnika, naj prelomi spovedno molččnost. Ta postava bi pa veljala za vse, ki imajo skrb za duše, pa naj si bodo katoličani ali ne.

Strah pred nuno. — Na Kitajskem so tako zvan

morski roparji ali pirati napadli in zavzeli neko ladjo, na kateri sta se peljali dve kitajski redovni sestri. Roparji so takoj pobili vojaštvo na ladji in oropali vseh petdeset popotnikov.

Sestra Terezija, ena izmed teh dveh sester je brez strahu stopila pred voditelja roparjev in mu povedala, da bo Bog kaznoval vso roparsko krdelo, ako se kaj žalega zgodi njej in drugi sestri. Voditelj je zato ukazal vsem roparjem, naj ničesar ne počenjajo proti tem sestram, ker delujejo za kitajske reveže. Drugim popotnikom pa so vzeli ves denar in vso drugo njihovo lastnino.

Dva dni so bili popotniki jetniki teh roparjev. Ko pa je ladja končno obstala na nekem samotnem kraju, so roparji zapovedali ljudem zapustiti ladjo. Zopet je sestra Terezija stopila pred voditelja in ga prosila, naj ljudem nazaj da vsaj njihove čevlje, ker ne morejo bos hoditi v mrzlem, deževnem vremenu. Voditelj roparjev je to neho te storil in nato skoraj jokaje rekel, "Prosim, pojdite od tod, ker kmalu ne bo nam ničesar ostalo."

Sveto leto. — Sv. oče Pij

XII. namerava proglasiti sveto leto in pozvati ves katoliški svet k zadoščevanju za grehe in zločine, ki so se pripetili v strahotnih letih vojne. To bi bil že storil, toda čakati mora, da bo prej mir sklenjen in da bodo prometne razmere bolj urejene.

S Krížem in Sidrom

ZGODBA FRIDERIKA BARAGE
OB GORNJEM JEZERU.

•
Spisal James K. Jamison

•
Prestavil p. Bernard, O.F.M.

TRETJE POGLAVJE

OZEMLJE države Wisconsin se zari-
va v obliki kladastega polotoka v
zapadno vodovje Gornjega jezera. Ta
polotok daje južnim bregovom Gornje-
ga jezera poseben značaj. Stari franco-
ski raziskovalci so dali skrajni točki te-
ga polotoka ime: "Pointe" Sv. Duha.
Od tega je ostal do današnjega časa: La
Pointe. Indijanci so poznali ta kraj pod
imenom Chequamegon. Tu in v Sault
Ste. Marie so bili bolj ali manj stalno
naseljeni.

Takoj nad konico imenovanega polo-
toka leži prilično otočje, ki nosi ime:
Apostolski otoki. Največji med njimi je
otok Medeline. Na ta otok so se počasi
umaknili ondotni Indijanci kot v neka-
ko trdnjavo in so prepustili svoja pose-
stva na celini njihovi usodi. Podobno je,

da so to storili pod pritiskom drugega
indijanskega rodu, ki je živel bolj proti
zapadu in je bil silno krvoloč. To je
indijanski rod Sioux. Tako se je počasi
tudi ime La Pointe nanašalo le še na
otok Madeline, kamor se je bil napotil
Friderik Baraga v poletju 1835.

"Tovarna" družbe "The American
Fur Company" v La Pointu je bila se-
stavljena iz gruče čednih poslopij, ki so
se parila v pekočem julijskem soncu. Vi-
soko nad njimi je prožno plapolala dr-
žavna zastava na dolgem borovem dro-
gu. Dvoje poslopij, ki sta skrivali v sebi
prodajalne za razne reči, sta posebno
blesteli v sončnih žarkih. Bila sta snež-
no belo popleskani in nikjer ni bilo ko-
šatih dreves, da bi jima zasenčili slepe-
čo bleščobo. Ozka ulica je vodila od tu
v vas, kjer so bile tesno skupaj nameta-
ne drobne kočice. Pred njimi so bili po-

beljeni plotovi iz lat. Tam je bilo tudi dovolj raznega drevja, ki je metalo hladno senco na koč pod sabo. Vasica je stala na majhni vzpetini. Slaba kolo-vozna pot jo je vezala z jezerskim obrežjem in pomolom, ki je bil poln dolgih skladišč. Kakor kokoši na jajcih so sedela košata poslopja tik ob jezerski vodi. Popleskana so bila s temnorjavo barvo, kakor jo ljubi narava sama v pokrajinah ob Gornjem jezeru.

Od nekod izmed skladišč so odmevali udarci kladiva. Od časa do časa je zaglušil te enakomerne udarce resk lesenih hlodov, ki so jih prerivali z mesta na mesto.

To edino znamenje človeškega udeje-stvovanja in gibanja je sprožilo dvoje dogodkov. Prvi je bil ta: Debelušen Indijanec se je zbudil iz popoldanskega spanja v senci enega opisanih poslopij in je pazno poslušal, odkod prihaja ropot. Ko je to ugotovil, se je dvignil in je mahedral ob pomolu, dokler ni našel primerne sence na kraju, kamor se ropot ni dobro slišal. Tam se je vlegel na deske in zopet mirno zasnul.

Drugi dogodek: Pri vhodu v trgovsko poslopje se je prikazal dr. Borup, faktor v prodajalni. Ni kazal, da bi se mu kam mudilo, čeprav je bil videti v svojih kretnjah prav gibčen. Napotil se je k drogu z zastavo, obstal in gledal na pristanišče in razna skladišča. Potem je obrnil pogled na gručo koč in pobeljene plotove iz lat. Odkril se je in se zazrl navzgor ob drogu na prožno zastavo. Spet se je pokrtil in se zagledal v pročelje prodajalne. Vse to je napravil kakor po predpisih in je kazalo, da je bil samo zato odšel iz svoje pisarne. Potem se je spomnil, da mu med prsti tiči nekakov papir. Sklonil je glavo in se zagledal vanj. Kmalu se je spet vzravnal

in pogled mu je splaval tja v sinje ob zorje, kjer se je jezero srečavalo z nebom. Pozorno je gledal. Nato je kakor sam zase odmajal z glavo in nameril korake proti pomolu. Bil je popolnoma sam, pa ž njim je šla neka slovesnost. Človek bi mislil, da vidi procesijo nevidnih spremljevalcev, ki so stopali skupaj z dr. Borupom.

Stopal je naravnost proti kraju, odkoder se je slišal ropot. Tam je imel delavnico sodar Joseph Default. Ko je vstopil dr. Borup, je stari mož odložil oblič in pošepetal nekaj besed sodelavcu, ki je bil po lesu s skladvom, nato si je obrisal oblanje s predpasnika. S čela si je otrl pot kar z rokavi koteninaste

OBLETNICA

29. junija tega leta bo stopetdeseta obletnica rojstva Friderika Barage v fari Dobernice v ljubljanski škofiji. Ob tej priliki naj molimo še bolj goreče, da ga bo Bog povečičal pred vesoljnim katoliškim svetom in da bo uradno prištet blaženim v nebesih.

srajce. Vse to je pomenilo pripravo na primeren sprejem gospoda faktorja. Šele sedaj je obstal ves pozoren ob svojem sodarskem plohu in čakal na mogočnega moža iz trdnjave, da pride bliže. "Trdnjavo" so splošno imenovali kompanijsko poslopje na vzpetini.

Dr. Borupu se še zmerom ni mudilo. Počasi je tipal za svojo potjo med kupi lesa, ki so ležali po tleh. Na vsaka dva ali tri korake je obstal in gledal okoli sebe. Oplazil je z očmi zgotovljene sode, ki so bili postavljeni v vrsto ob steni. Obstal je pri nedokončanem sodu in tipal po njem z roko. Pobral je s tal dogo in jo tehtal v roki, da bi uganil njeno težo. Podržal si je tik pred nosom glad-

ko pooblani les in ga povohal, preden ga je vrgel od sebe.

Ko je končno prišel prav do Josepha, mu je uprl oči naravnost v obraz in zagoteneten nasmešek mu je zaigral okoli ust.

“Joseph, kaj mislite, ali bi znali postaviti cerkev?”

Stari si je pomel žuljave roke in rekel: “Kakor bi pihnil!”

Potem je s ponosno kretnjo vrgel glavo nazaj in dodal v mešanici francoskega in angleškega jezika z grgrajočim nasmehom:

“Da, doktor! Cerkev postavim tako lahko kot naredim sod. Kakor bi pihnil!” Potem je ponovil prejšnjo kretnjo, ki je imela podpreti besede: Kakor bi pihnil!

PAPEŽEVA MATI

Papež Benedikt XI. je postal naslednik sv. Petra l. 1303. Ko je zvedela njegova mati, da je izvoljen za poglavarja sv. Cerkve, se je napotila v Rim. Ko se je preprosta kmečka ženica javila za avdijenco, so visoki ceremoniarji menili, da se ne sposobiti, da bi stopila v borni obleki pred sv. očeta. Odlične dame so jo peljale v razkošno sobo in oblekle v lepa svilena oblačila in ji nadele zlato in biserno nakitje.

Ko je stopila tako napravljena pred svojega sina-papeža, in so mu jo predstavili, je dejal, “Moja mati? To ni mogoče. Moja mati je bila vedno revna in preprosta žena. Ta tu je popolnoma drugačna. To je odlična, premožna dama!”

Ko je mati to čula, se je takoj odstranila, slekla dragoceno oblačilo, oblekla svojo prejšnjo borno obleko in se vrnila. Ko jo je papež sedaj zagledal, ji je tekel vesel naproti, jo objel in rekel, “Da, to je moja dobra, stara mamica, katero tudi kot papež ljubim in spoštujem.”

— Ivan Blažič

Nenadoma se mu je spremenil prej tako veselo režeč se obraz. Stisnil je čeljusti, da sta se mu skoraj srečala brada in nos. Oči so se mu zožile, ko je skušal uganiti z Borupovega obraza, kaj je na stvari. Vprašal ni nič, pa dr. Borup je vedel, da je v njegovih očeh dovolj vprašanja. Odgovoriti bo treba. Z roko je pometel oblanje s ploha, se skobacal nanj in sedel. Še zmerom je držal v roki oni papir in se zamišljeno zazrl vanj.

“Joseph, kaj bi rekli, če bi vam povedal, da pljuje ladja po jezeru proti La Pointu. Prava ladja, Joseph, z jambori in jadri! No, no, no, le počasi, Joseph! In kaj bi dejali, če bi vam povedal, da na tej ladji prihaja v La Point katoliški duhovnik?”

Čuden blesk se je za hip odbil iz sodarjevih oči. Toda mož je čakal nadaljnjih doktorjevih besed.

“Tak odgovorite, Joseph! Kaj bi dejali?”

• “Ladja, to že. Ampak duhovnik — nikoli!”

“Nikoli? Pa bo le prav, če verjamete, zakaj živa resnica je.”

“O, doktor! Ali prihaja iz krasnega...?”

“O, to pa ne, Joseph!”

Faktor je videl, kako je šinilo veselo zavzetje preko sodarjevega obraza, polno željnega pričakovanja. Dodal je skoraj sočutno:

“Dejal bi, da vam ni dano doživeti toliko naenkrat. Duhovnik, da, toda ne iz vašega ‘krasnega Montreala’.”

Dr. Borup si je razgrnil papir pred oči.

“B-a-r-a-g-a. Čakajte, neki uradnik v Mackinacu je povedal, kako se to ime izgovori. Poglejte sem, Joseph! Izgovorite, kakor kažejo črke. Da, Baraga!

Tako mu je ime. Ponovite in potem še in še, zakaj gotovo ga boste hoteli po imenu poklicati, ko se snideta v La Pointu."

Joseph je ponavljal za faktorjem in ta mu je prikimal, češ da dobro izgovarja. Naenkrat se je zresnil sodarju obraz in mož se je skoraj namrdnil.

"To ime mi je čisto tuje."

"Meni tudi. Pač nič za to. Mr. Crooks govori o njem kot govori človek o svojem prijatelju. Crooks nam je pisal po poštnem čolnu in tu je pismo. Torej, Joseph, ali znate postaviti cerkev?"

Staremu sodarju se je spet zasvetil obraz, da se je faktor začudil. Brž nato so ga oblile solze. Gledal je nekam v daljavo, kakor da ne vidi pred seboj mogočnega faktorja iz 'trdnjave', ampak nekaj posebnega, kar obeta lepo bodočnost. Mehko in pridušeno je rekel:

"Da, delal sem čolne, hiše, prodajalne, sani, sode. Pri takem delu sem se postaral. Prav rad bom zgradil tudi cerkev, preden umrjem."

Dr. Borup je bil ginjen in je hitro postavljaj besede, ko se je spuščal s ploha na tla:

"Res, Joseph, vi stari možje ste bili zmerom zelo vztrajni. Kar se tiče te cerkve, no, bomo videli. In še rečem, videli bomo."

Ob sončnem zapadu tisti dan je La Pointe naenkrat zaživel. Za belimi plovci pred hišami so posedale ženske in se pogovarjale s sosedi na levi in desni. Otroški živžav se je podil po travi za svojimi igrami. Možje so podpirali ogle poslopij ob pomolu in izmenjavali skromna mnenja.

Dalje doli na nizki obali je stala indijanska vas. Rdeči možje so posedali v gručah in niso imeli kaj reči. Ženske so sukale urne šivanke. Otroci so se po-

jali med gručami in povsod je bilo polno psov, ki so stikali po smetiščih za kakim prigrizkom, čeprav je bilo že vse do dna preiskano.

Od ust do ust je šla beseda, da jim bo imel dr. Borup zvečer povedati veliko novico. Ko se je začelo mračiti, so ljudje usmerjali počasne korake proti drogu z zastavo, kjer je bilo nekako samo po sebi razumljivo zbirališče za vso vas. Kmalu jih je bil poln ves prostor. Indijanci so ostajali v poštljivi oddaljenosti, ženski svet kompanijskih uslužbencev je prav ob drogu živahno čeblljal.

Ko je prišel na mesto dr. Borup, je nastala velika tišina. Ljudstvo se je strnilo okoli njega v polkrog in je pričakovalo napovedanega oznanila s tako nestrpnostjo, da si jo težko predstavljamo dandanes, ko nam letijo ves dan po radiu na ušesa novice z vsega sveta.

Dr. Borup je dobro poznal svoje ljudi. Svoj govor je začel z raznimi opomini, ki bi se v drugačnih okoliščinah ljudje

KJE SI JUNAK?

**V deželi tuji našli smo zavetje
pod oljko, ki je znak miru in sprave.
Pogled nemirno blodi nam v daljave,
kjer v oknjih je žarelo naše cvetje.**

**Kjer so gradili hiše nam očetje,
ponosno dvigajo sovragi glave,
oskrunjene se dvigajo zastave,
potihnilo je src slovenskih petje.**

**Nam sveto zemljo bratska kri namaka,
junakom zvon iz lin mehko pozvanja,
ki spe ob znožju Triglava očaka.**

**Kaj res še vedno kralj pod Peco sanja?
Kaj res ne zmore narod naš junaka,
ki bi že enkrat zdramil ga iz spanja?**

(Iz "Mi in svet", lista begunstva.)

še zmenili ne zanje. S tem je toliko bolj vzbujal pozornost.

“To sem vam že davno povedal, da z vami ribiči nisem kar nič zadovoljen. Pa kaj pravim, nisem zadovoljen! Razkačen sem, da, naravnost razkačen! Nekaj mož kak dan sploh ne gre nikamor ribarit. In ve ženske jih še ščujete, naj ne gredo. To mora prenehati, mora! Dobro veste, da naša kompanija ne more obstati v teh krajih dandanes samo za nakupovanje kož. Kupčija s kožami ponehava. Ribji lov mora iti naprej. Joseph Default je dodelal sedemdeset sodov in vsi so še prazni. Nimamo rib, da bi napolnili sode. Kaj mislite napraviti? Jaz vam povem, da bom ustavil dobavo živil in drugih reči vsem tistim moškim, ki nočejo delati. Pomislite! Štirideset ribiških čolnov bi moralo biti danes na vodi, v resnici jih je bilo le sedem! Pa vprašam možakarje, zakaj ni-

so na lovu, pa dobim prazen odgovor: Prevroče je danes! Danes prevroče, čez par mesecev bo seveda premrzlo! Recite kar hočete, tole vam rečem: Dokler je vreme pripravno, je treba na delo! Če me do konca razkačite, bom rekel vašim ženskam, ko pridejo po stvari v trgovino: Prevroče je danes, ne dam vam ničesar! Ne ljubi se mi! No, kako boste s tem zadovoljni? Zanašate se, da bo kompanija skrbela za vas. Saj tudi bo, pa samo, če boste delali zanjo. Ako ne boste, bo kompanija šla svojo pot. Letos se šteje 1835. Torej ne 1820, ko smo začeli in je bilo kož povsod na pretek.”

Po teh besedah je dr. Borup pogledal preko glav bližnjih poslušalcev nekam v daljavo, kjer so stali Indijanci. Povzdignil je glas:

“Buffalo, ali ste tukaj?”

“Ho!” je prišel odgovor iz gručice skozi nastajajoči mrak.

“Dobro, Buffalo. Poglavar ste svojih ljudi, povejte jim, da morajo hoditi ribarit. Kar delajo zdaj, to je vse nič. Grejo na vodo, ujamejo dve ali tri ribe, grejo nazaj domov in jih pojužinajo. Tako to ne gre. Vidite, vprašal sem moža Indijanca doli ob pomolu, zakaj je šel spat in ne ribe lovit. Rekel mi je: saj sem prejšnje sonce ribaril. Dobro, sem rekel, če si včeraj ribaril, pa tudi jej včeraj!”

Dr. Borup je malo prenehal, da bi imeli poslušalci čas prežvečiti njegove zdrave nasvete. Potem je nadaljeval:

“Zdaj imam za vas nekaj novic. Dobili smo danes pošto po hitrem čolnu iz Mackinaca. Podobno je, da se vsem našim znancem dobro godi tam na vzvodu, v Michlimachinacu, v Sault Ste. Marie in v L'Ansu. Nihče ni zbolel in vreme imajo kar dobro. Tudi pove, da se bodo vsakoletna izplačevanja Indijancem vr-

šila v La Pointu oktobra. Tako jim ne bo treba hoditi po groš daleč na vzhod. Oni od zapada, okoli Fond du Laca in še delj, bodo prišli do sem. In naša kompanija si je zgradila novo ladjo, večjo kot je bila katerakoli doslej. Take še sploh niste videli. Vsak čas mora biti tu. Vozi nam raznih potrebščin in tu bo naložila tovor za pot nazaj. Krstili so jo z imenom 'John Jacob Astor'. Vrh tega imam prijetno nalogo, da vam tole povem: Katoliški duhovnik se vozi z ladjo v La Pointe. Ime mu je Father Baraga. Jaz tega moža ne poznam, zvedel sem pa, da je bil že več let niže doli ob jezerih. Zdaj se je odločil za Gornje jezero. Ne vem, kako misli priti do cerkve. Če se ne motim, bo hotel, da se mu nova postavi. Če bo tako, potem ne bo opravičila za tiste med vami, ki se branijo hoditi ribe lovit in lenarijo brez

vsakega posla. Pri novi cerkvi bo dela dovolj. Upam, da vas bo Father priganjal k trdemu delu in seveda brez plače. Morda bomo potem več rib spravili skupaj. Pa lahko noč!"

Dr. Borup je odšel skozi mrak in se je muzal sam svojemu dovtipu. Na zborovališču so pa ostale gruče ljudi, ki so bili pod mogočnim vtisom dvojne novice: Ladja in duhovnik!

Drobna Francozinja z otrokom v naročju je vzkliknila v svojem jeziku:

"Bog bodi hvaljen! Misijonarja dobimo!"

....Rajše sama trpim lakoto, kakor da bi ubožcu odrekla dar, brez katerega bi morebiti obupal. Bo že Bog skrbel za prihodnost, medtem sem pa pripravljena, do zadnjega groša vse razdeliti. — Sv. Elizabeta portugalska.

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-
Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

te na imena onih, ki se vsak mesec pridružujejo petdolar-skemu klubu, zlasti pa še pretekli mesec. Na to število ste lahko res ponosni. Ona "ta sitna", ki je dala duška temu klubu, zasluži, da ji ne-kje postavimo kakšen spome-nik ali pa da jo proglasimo za svetnico.

Materijala za zidanje ima-mo ob tem času dovolj, po-sebno opeke je dosti. Samo delavcev je treba, da hitro porabijo material.

•
Če berete "Kramljanje na zapečku", boste videli pismo od Mrs. Mary Hoge, matere našega preč. g. komisarja. V tem pismu povej, kako je od raznih ljudi in tudi po sreč-kah za posteljno pregrinjlo nabrala dvesto dolarjev za romarski dom. Če so takšni dobri ljudje na tem svetu, po-tem se ni treba bati za ro-marski dom. Vidi se, da lju-dje hočejo na vsak način ime-ti svoj romarski dom in da se bodo trudili, dokler ne bo do-końčan.

•
Za letino ne obeta poseb-no dobro, vsaj ob tem času ne. Slabo spomladansko vre-me je vse kmete v teh pokra-jinah precej hudo zadelo. Pa-vel Marn, naš kmet, je šele drugi teden meseca maja vse-jal oves in sicer na hribu za samostanom, odkoder je vo-da hitreje odtekla. Pozno je bil oves vsejan, to je res, in človek je lahko v skrbeh, da ne bo dobrega pridelka, ven-dar lahko Bog vse na dobro obrne. Za koruzo še ni ravno tako veliko skrbi, ker bo Pa-

Prvotno veselo upanje, da se bo delo na romarskem domu zgodaj spomladi začelo, je radi neprestanega deževnega vremena dobesedno po vodi splavalo ali pa v blatu zatičalo. Več kot polovica maja je poteklo, preden so gospo-dje prvo opeko položili. Med-tem pa je bilo tudi mnogo drugih nujnih opravkov, ki so nas vlekli od našega dela. Če pa Bog da, bo od zdaj na-prej boljše šlo.

Vi, prijatelji in prijateljice, pa ne odnehajte s svojo pomočjo. Saj bo ta dom za vas in za vaše potrebe. Prav od začetka ste se jako vneto zanimali za romarski dom, posebno nekateri. Samo glej-

vel vsejal ono koruzo, ki v devetdesetih dneh dozori.

•
Ta mesec lahko pričakujemo marsikateri roj od Father Johnovih čebelic. Zdaj bo tudi čedalje več cvetlic po hribih in poljih, od čebele pa se ne more nobena cvetlica skriti, posebno pa od naših čebelic ne.

•
Na primernem kraju gori na gričku zida oče Rafael s svojimi novinci dve novi "šendi", ki bosta služili v gotov namen ob gotovih potrebah. Vsak romar se bo gotovo zanimal za ti dve šandi. Ne pozabite vprašati, kje jih najdete, ko obiščete naš griček.

•
Koncem aprila sta Rev. M. J. Butala, župnik slovenske cerkve sv. Jožefa v Jolietu, Ill., in njegov kaplan, Rev. George Kuzma, sem v Lemont na obisk pripeljala slovenske mladeniče in mladenke iz Pueblo, Colo., ki so bili ravno na potu domov s KSKJ kegljaške tekme, ki se je letos vršila v Indianopolisu, Ind. Fantje in dekleta so si dobro ogledali naš kraj in so marsikaj videli. Pri groti so jemali nekaj slik v spomin na svoj obisk. Veselilo nas je, videti te prijazne obiskovalce iz daljnega zapada. Hvala tudi gospodoma Butala in Kuzma, ki sta jih spremljala po naši farmi.

•
V petek, 16. maja, so trije naši gospodje obhajali deseto obletnico svojega mašniškega posvečenja. Tj so: p. Andrej Svetec, lemontski

gvardijan; p. Ciril Šircelj, pravnik (business manager) tega lista; in p. Alojzij Madić, vodja naših misijonarjev in urednik tretjeredniških misli. Čas res hitro mine. Saj se ne zdi tako dolgo, odkar so ti trojčki odpeli svojo prvo glorio.

LETOŠNJA ROMANJA

4., 5., 6. julija — romanje Zveze društev najsv. Imena iz Clevelanda in drugod; letna seja Lige katoliških Slovencev v Ameriki; slavnost dvanajste stoletnice pokristjanjenja slovenskega naroda.

20. julija — letno romanje slovenske ženske zveze v Ameriki.

16. avgusta — letno romanje Zveze oltarnih društev iz Clevelanda.

31. avgusta — letni medeni piknik; romanje fare sv. Štefana v Chicagi, sv. Jurija v So. Chicagi, in od drugod; slavnost k srebrnemu jubileju mašništva p. Leona Novitt.

Marsikdo bo gotovo vprašal, kje je voda, ki bi morala biti v jezercu pri groti. Da po pravici povemo, ne bo nič vode v jezercu letos, zato ker se bo delalo v njem. Kamenito steno bodo namreč sezidali okoli jezera ob vodi, tako da bo lepše zgledalo. Onih vrb, ki ste jih doslej videli ob vodi, ni več in jih tudi ne bo. Upamo tudi, da bo manj onega grdega plevela, ki je vedno rastel v vodi. Kdaj bo delo končano, samo Bog ve. Tudi

otok Bled je treba popraviti, ker nekoliko razpada.

•
Članice Zveze oltarnih društev v Clevelandu so na svojih sejah sklenile, da bodo zopet letos priredile romanje sem v Lemont k Mariji Pomagaj in sicer 16. avgusta, na dan po prazniku Marijinega vnebovzvetja. Te vrle katoliške ženske imajo to za prav resno romanje, oziroma za božjo pot, ne pa za kakšen izlet. Nameravajo vso pot moliti ali prepevati nabožne pesmi. Zelo dobrodošle bodo tu v Lemontu.

•
Letne duhovne vaje se bodo vršile tukaj v našem samostanu zadnja dva tedna tega meseca. Prišli bodo semkaj vsi očetje in bratje iz celega komisarijata.

•
Iz svinjskega hleva je že parkrat prišlo poročilo, da so bile tamkaj na obisku vile rojenice. Matija Pleše je oskrbnik svinjaka in je zelo vesel svojih mladih pujskov, ki jih bo zredil, da bo zopet drugo zimo dosti klobas in šunk.

•
26. aprila sta bila poročena tu v naši kapelici James Nasenbeny in Florence Tezak, oba iz Jolietu. Poročil ju je Father Alojzij, ki je tudi zapel poročno sv. mašo.

•
Nekdaj je bila lepa navada, da so novoporočenci iz fare sv. Štefana v Chicagi vedno semkaj prišli k Mariji Pomagaj, da dobijo poseben blagoslov pred Marijinim oltarjem. Ta navada je nekoli-

ko oživila, ko je 3. maja prišla sem po blagoslov Josephine Kozel s svojim ženinom. Poroka je bila zjutraj pri sv. Štefanu. Blagoslov je delil oče Andrej, ki je potem tudi spremljal vso ženitovanjsko skupino h groti k lurški Materi božji. Se razume, da je bilo precej fotografiranja pri groti.

Prav pristrčno vabimo novoporočence iz Chicage in od drugod, naj semkaj priromajo za blagoslov pri Mariji Pomagaj. V tem oziru bomo prav radi sodelovali. Samo to bi prosili, da naj nas novoporočenci obvestijo o svojem obisku ob pravem času, da bomo pripravljene, ko pridejo.

Na obisku so bili pri nas sledeči visoki gospodje: Rt. Rev. kanonik John J. Oman, župnik fare sv. Lovrenca v Clevelandu; Mr. Anton Grdina in Mr. Joe Grdina iz Clevelanda. Vsi trije so bili navzoči, oziroma so se aktivno

udeležili seje, ki se je vršila v Jolietu glede slavnosti v Lemontu od 4. do 6. julija.

Pri nas se je tudi za en teden mudil Mr. Michael Sedlak iz Johnstowna, Pa., ki je šel tudi obiskat svojega sina, ki že drugo leto študira za duhovnika pri St. Joseph Seminary, Westmont, Ill. Po končanih študijah tamkaj upa njegov sin priti sem v Lemont, kjer bi nadaljeval in dokončal študije za duhovniški stan.

Za en dan ali dva je ostal pri nas č. p. Mirko Godina, o.f.m. conv., ki je ravno pred obiskom bil v Jolietu, kjer je predaval o razmerah v stari domovini.

Očeta Martina so obiskali stric in teta, Mr. in Mrs. Frank Bambič iz Fredonia, Kansas, in bratranec Tone Bambič in sestrična Mary Jones iz Chicage.

Svoj god obhaja ta mesec Father Alojzij Madic in si-

cer 21., ko je praznik popularnega sv. Alojzija.

Zadnji mesec pa je po nekaki pomoti firbec pozabil omeniti god večnega popotnika brata Antonina, ki je bil na 10. maja. Zaradi tega je imel slabe sanje, v katerih ga je s kolom pretepal brat Antonin.

— Samostanski firbec

ZANIMIVA KOLEKTA

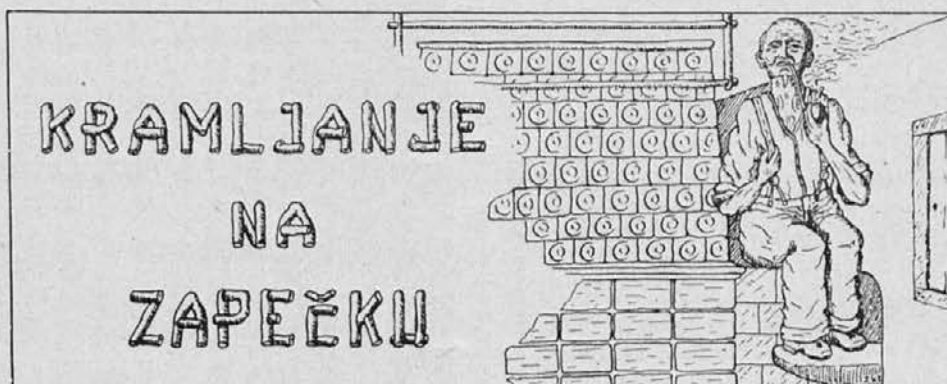
V clevelandski javni knjižnici so uslužbenci pregledovali knjige, katere so si ljudje bili izposodili od knjižnice in potem povrnili. V teh knjigah so našli različne stvari, ki so jih ljudje rabili, da si zaznamujejo stran, na kateri so nehali brati. Med temi stvarmi so bile sledeče: škarje, posušen sendvič, poročni list, svilnat robec, pila za nohte, tiketi za gledališče, podpisan ček, pismo zaljubljenec, kos "špeha".

Pomoč družinam. — V Španiji so vpeljali program, ki je domnjen v pomoč družinam. Zaročencema, ki se hočeta poročiti, daje španska vlada gotovo svoto denarja, ki ga pa morata pozneje poplačati po enem procentu na mesec.

Ta slika je tu priobčena, da lahko vidite, kakšen zdaj zgleda znani p. Hugo Bren, o.f.m. Precej shujšan je, kajne. Drugi frančiškani v sliki so profesorji, ki učijo na frančiškanskem kolegiju sv. Antona v Rimu.

JEFFERSON, OHIO. — Piše **M. Globokar**: Cenjeni frančiškani! Dovolim si en čas in jim želim pisati . . . Brala sem, kako bi se pomagalo beguncem v Jednoti. Tisto bi se prav lahko naredilo. Koliko je bilo tistih članov, ki niso mogli plačevati asesmenta, ko je bila tolikšna kriza. Primorani so bili pustiti, ko je denar not ostal. Tisti denar bi se prav lahko brez vsakega odlašanja njim obrnil. Kdor ima količkaj srca, bo z menoj potrdil . . .

Vaš list večkrat prebiram. Le od škofa Rožmana je kaj zanimivo, namreč postne pridige. Vse je res tako, kakor škof pravijo.

Jaz bi še več pisala, pa je preveč žalostna moja zgodovina, pa raje sama zase ohranim. Silno smo zdaj v slabih in žalostnih časih. Vsak človek ima svoje sovražnike, Bog jih ima pa največ, ki pa je najboljši naš Oče. To me najbolj srce zaboli, da bližnji človek s partizani drži. Oh, ko je tistih več kot preveč! Pa tudi prevelika lakomnost je zdaj. Strašno je svet lačen denarja, pa ko ne bo denar nobenemu pomagal v nebesa . . . In Vam iz srca želim zdravja in obilnega uspeha. Prosim za tisto malo knjižico.

NOVO MESTO, SLOVENIJA. — Piše **p. Salezij Glavnik, o.f.m.**, patru Alojziju: Predragi p. Alojzij! Prav lepo se Vam zahvalim za poslani dar. Najbrž je še nekaj za Vašo drago teto, ki je bila ravno malo bolna, kakor sem izvedel od sorodnika, kanonika Frančiča. Meni se večkrat sanja, da sem Vaš prišel pogledat in zlasti ogledovat novi samostan, posnetek blejskega jezera z

otokom, lurško votli, itd. Gotovo imate veliko dela.

Kako se imajo kaj drugi preč. patri, ameriški in starokrajski? Vsi ste mi dragi. In bratje? Predvsem želim pozdraviti p. Cirila in seveda p. Kapistrana, ki sta se me že spomnila s pismi, oz. razglednicami. Zdaj še posebej želim p. Johnu vse najboljše h godu, pa tudi preč. p. Kazimirju, ki bo še prej gođoval. Vsem izročam najlepše pozdrave, zlasti pa še Vam, dobrotniku.

P. S....Letos imamo dolgo in hudo zimo. Hvala Bogu, da še lahko kurimo. Seveda v cerkvi in na koro ne. V tem oziru je tam boljše.

Kako sta ata in mama in ona sestra, ki je stopila v samostan? Tudi nje prav lepo pozdravljam.

Zahvaljujem se za pozdrave Agnes Korelc in Klare Blaes.

LOS ANGELES, CALIF. — Piše **Mary Bežjak**: Prosim, naj oprostijo, ko jih nadlegujem s tem mojim pismom. Tukaj pošljem za eden apostolat za pokojnega Mr. Lawrence Bežjak iz Chicage, bratranca mojega moža, in za eno Ave Marijo in naj se sem pošlje v Californijo.

Jaz sem prišla spet sem zadnji december, ali stanovanja se ne dobi, še sobe ne. Sem samo začasno tukaj pri Mr. John Bežjak. Delam kot sem prej, ko sem bila tukaj med vojnim časom . . . Moja Ave Maria naj tudi sem pride, tudi če grem kam drugam, bojo mi vseh glih jo dali.

MONTEREY PARK, CALIF.—Piše **Mrs.**

Mary Koshmerl: Častiti očetje frančiškani! Vam sem hvaležna za list Ave Maria, ki mi ga v redu pošiljate. Res je lep list, vsaki

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

BARAGOV ROMARSKI DOM

Pretekli mesec so se pridružili temu klubu sledeči:

FRANCES SMERKE, Cleveland, O.
FRAN JUNS, Hampshire, Ill.
MRS. FRANK JUNS, Hampshire, Ill.
JOHN ILLER, Dearborn, Mich.
FRANK HORŽEN, Sr., Sheboygan, Wis.
ANNA SKRINAR, Eveleth, Minn.
ROSE BIZJAK, Cleveland, O.
MARY PRISTAV, Johnstown, Pa.
CATHERINE SLEMER, Detroit, Mich.
JERA PETERKA, New York, N. Y.
ANNA MUNICH, Mason, Wis.
MARY OTONICAR, Cleveland, O.
HELEN DOLINAR, Canon City, Colo.
N. N., Waukegan, Ill.
AGNES BUKOVEC, Cleveland, O.
ANNA BORSNIK, Chicago, Ill.
ELIZABETH GABRENJA, Cleveland, O.
MARY PROSTOR, Noble, O.
ALOJZIJA SREBERNAK, Cleveland, O.
N. N., Cleveland, O.
FRANCES KUŽNIK, Cleveland, O.
MR. MRS. JOE KASTELIC, Cleveland, O.
JENNIE HROVAT, Cleveland, O.
MRS. MAROLD, Cleveland, O.
FRANCES BRANCEL, Cleveland, O.
MARY PERKO, Cleveland, O.
JOHANA PELAN, Cleveland, O.
MARY HOGE in Clevelandčani
JOSEPHINE PINTAR, Burgettstown, Pa.
MR. MRS. ALOJZIJ ŽLOGAR, Steelton, Pa.
CATHERINE ROBERTS, Euclid, O.
FRANK URAJNAR, Indianapolis, Ind.
JOSEPH RUSS, Joliet, Ill.
HELEN ZORE, Olyphant, Pa.
MARY KOČEVAR, Steelton, Pa.
ANNA PONIKVAR, Cleveland, O.
ANGELA SAMPSON, Makinen, Minn.
JOHN in MARY BREZIČ, Willard, Wis.
JOSEPHINE KOCIN, Cleveland, O.
GEORGE MLADIČ, Chicago, Ill.
MR. MRS. MARTIN FOYS, Sr., Chicago, Ill.
MARY ZALLAR, Cleveland, O.
AMALIJA VERANTH, Ely, Minn.

mesec je lepše berilo. Bog Vam daj dolgo let delati za ta lepi list Ave Maria in Bog Vam daj ljubo zdravje, da boste mogli dolgo delati v tem sv. Gospodovem vinogradu. Vam ostajam Vaša hvaležna naročnica lista Ave Maria. Hvaljen bodi Jezus.

MILMAUKEE, WIS. — Piše **Mary Koropec:** Spoštovani očetje frančiškani! Malo bi Vas pokregala, če smem. Enkrat ste pisali v Ave Maria, da Vam je neka žena pisala in prosila za pripomoček pri molitvi, da ne more, kakor bi morala, zbrano moliti in, kakor ste pisali, ste dali samo njej pismen odgovor. Zakaj niste pisali očitno v Ave Maria, ker nas je več takšnih bolnikov, kakor je tista žena in bi tudi potrebovali, znabiti bolj kot tista žena, kakšno medicino za takšno bolezen? Če jo veste, Vas prosim, povejte nam, samo če ni preveč grenka. Prosim, ne zamerite.

(No ja, ta tožba se pa nam zdi precej pametna. Le prav pošteno primite urednika tega lista za ušesa, saj bi bilo to menda drugim zapečkarjem v zabavo. Vendar se mora izgovarjati urednik s tem, da ni njegova služba, odgovarjati na pisma, ki prihajajo v Ave Maria ofis. To službo ima upravnik tega lista in pri tem ima tudi pomočnika. Od njega je dotična žena dobila ono posebno pismo, v katerem ji je svetoval glede raztresenosti v molitvi, urednik pa ne ve, kaj ji je napisal. Vedite torej, da sedajni urednik tega lista nima ničesar opraviti s pismi, ki jih naročniki pošiljajo na Ave Maria, razen da objavi tukaj v "Kramljanju" ona pisma, ki mu jih izroči v ta namen upravnik.

Raztresenost pri molitvi je res nekaka bolezen, kakor pravite. Človek se je težko iznebi. Vendar to še ni najhujše, marveč je to, da človek postane malodušen zaradi svoje raztresenosti in začne misliti, da niso njegove molitve nič vredne, in zato tudi večkrat kar opusti molitev. Ravno v tem je njegova največja napaka. Najprej naj ve, da je njegova molitev kljub raztresenosti Bogu dopadljiva, če se le vedno na vso moč trudi, da je zbran pri molitvi, in če je raztresen proti svoji volji. Četudi mu misli

uidejo celo stokrat med molitvijo, naj jih pa stokrat zopet zbere in na novo začne. Predvsem pa naj nikdar ne opusti molitve zastran raztresenosti. Ne on, ki samo za en čas vztraja v molitvi, toda on, ki prav do konca vztraja, bo dobil plačilo od Boga. Torej le korajžo in vztrajnost! Ne bodimo malosrčni, kadar se nas lotevajo tuje misli pri molitvi, ampak zaupajmo v božjo usmiljenost. Saj ni Bog tako hud na nas, ki molimo, kakor najboljšje znamo, ker on ve, da je raztresenost človeška slabost, in ne bo nas tako strogo sodil zaradi tega. Samo on naj se Boga boji, ki je raztresen zaradi same nemarnosti in brezbriznosti! — Urednik.)

DETROIT, MICH. — Piše **Catherine Slemer**: Spoštovani očetje frančiškani! Danes smo prejeli pismo od Vas z opombo, da se zida romarski dom v Lemontu. Zelo dvomim, da bi ga mi videli kdaj, ker je prišla starost in bolezen. Želimo pa Vam obilo božjega blagoslova in hitrega napredka pri romarskem domu. Dovolite, da tudi prispevamo našo malenkost pet dolarjev za dom. Pozdrav v Gospodu.

TRISTACH P. LIENZ, AVSTRIJA. — Piše **msgr. Matija Škerbec** patru Alojziju: Dragi mi g. tajnik! Ne vem, kako bi se Vam posebe zahvalil za Vaš veliki trud in skrb za naše begunce. Dobivam v redu sem Ameriško Domovino in čitam, koliko truda in skrbi imate za nas. Bog Vam to obilo poplačaj! Upam, da bo prišel čas, ko Vam bomo mogli kako drugače še pokazati vsi svojo hvaležnost.

Paketi, ki od tam prihajajo sem s staro obleko, v redu prihajajo nedotaknjeni, če so v blago-kotenino zašiti. Vse se sprejme z veliko hvaležnostjo in se vse dobro porabi.

N.C.W.C. (National Catholic Welfare Conference, t. j. narodna katoliška dobrodelna organizacija v Washingtonu, D. C.) se za nas zelo zanima. Na Dunaju so o nas dobro informirani, imam z njo redne zveze pismene in osebne. Obljubila nam je, da oskrbi prevoz vseh slovenskih beguncev v Argentino . . . Kakor pa vidimo, merodajni krogi, ki od nas tu odločajo, niso naklonje-

ni temu, da bi se begunci preselili v Argentino . . .

Ravnokar smo dobili pismo od g. Košička iz Buenos Aires. Za starejše duhovnike ne bo tam, ker bi se morali naučiti španščine — prinesiti s seboj talarje, ki nam stanejo po 50 ameriških dolarjev. Mi starejši bomo pač morali ostati tu. Med begunskimi duhovniki nima skoro noben talarja, brez tega pa v Argentini ne sme maševati . . .

Največjo skrb mi delajo visokošolci. Če se ti izsele v Argentino, tam ne bodo mogli študirati in bo ves dosedanji njih študij zaman. Če bi bilo količkaj možno, bi rad, da bi jim omogočil študij v Avstriji. Ali nam boste mogli kaj pri tem pomagati?

K bližnjim velikonočnim praznikom želim Vam in vsem našim dobrotnikom prav vesele, obilo blagoslovljene velikonočne praznike.

SMITHVILLE, ONT., CANADA. — Piše **F. Oblak**: Cenjeno uredništvo! Pošiljam tri dolarje — pol za list Ave Maria in pol za lučke pred podobo Marije Pomagaj. Prosim Vas, ako boste dobili to pismo, mi kar v listu Ave Maria med **Kramljanjem v zapečku** zapišite.

V MOLITEV

priporočamo naše pokojne naročnike:

FRANCES JERSIN, Pueblo, Colo.
 VALENTIN MARN, Ely, Minn.
 THERESA MALLEY, Cleveland, Ohio
 LUKA TRHLEN, Chisholm, Minn.
 MARY ERJAVEC, Lorain, Ohio
 JOSEPH BARAGA, Lorain, Ohio
 ANTON RUSS, Cleveland, Ohio
 BARBARA MIROSLAVIČ, Eveleth, Minn.
 JOHN KAPOVEC, Eveleth, Minn.
 ANTON MARINCIC, No. Chicago, Ill.
 JOHN JEZEK, Cleveland, Ohio
 ANNA KONTE, Rockdale, Ill.

NAJ POČIVAJO V MIRU!

BOG PLAČAJ DOBROTNIKI!

ZA LUČKE — Po \$15: J. Polz. — Po \$12: Mrs. J. Gornik. — Po \$10: Mrs. K. Lovrin, J. Trost, A. Jasbeck, A. Bencin, M. Struna, Mrs. J. Florance, M. Vrecko, J. Gruden, Mrs. J. Petrincici, J. Barbes, F. Pirs, M. Hochevar, A. J. Orazem, J. Strle, Mrs. L. Sustersic, A. Perusek, F. Anzek, Mrs. A. Bukovec, M. Milavec, M. Flajnik, K. Zeleznik, Mrs. A. Pinculic, Miss K. Bicek, J. Krall, Miss R. Vahtor, J. Pisel, Mr. Mrs. F. Simonelic, Miss A. Novak, Mrs. A. Ellenich, F. Pirman. — Po \$7: Mrs. M. Lustik. — Po \$6: Mrs. J. Pannian Sr., Mrs. K. Bojc, M. Pavlesic, M. Kuhar, Mrs. L. Cimperman, H. Mutz, Mrs. F. Hren. — Po \$5.50: M. Vidmar. — Po \$5: Mrs. A. Borsnik, Mrs. J. Bradac, J. Jager, J. Skufca, Mrs. F. Ivancic, K. Lopic, Mrs. N. Hoffman, J. Budan, Mrs. J. Habjan, Mrs. C. Mihelich, Mr. Mrs. I. Babich, C. Marolt, Mrs. H. Dolinar, M. Otonicar, A. Meljac, M. Janzel, Mrs. K. Judnich, J. Ferlic, J. Cesar, Mrs. R. Simenc, Mr. Mrs. S. Majcen, S. Kerch, A. F. Bevec Jr., A. F. Gole, A. Krizman, Mrs. J. Horvat, M. Nose, A. Hlabse, J. Iller, Mr. F. Juns, J. Jelencic, Mrs. M. Koshmerl, G. Polajnar, Mrs. J. Luzar, Mrs. F. Petrich, U. Tauchar, Mrs. M. Kochevar, Mrs. J. Hocevar, Mrs. M. Noda, Mrs. A. Springer, M. Svete, L. Gorjanc, A. Fabian, T. Ellis, K. Modrcin, Mrs. F. Kernz, Mrs. F. Skubic, Mrs. J. Kirn, Mrs. M. Hrovat, M. Bildhaver, Mrs. J. Mervar, A. Kodrich, K. Roberts, Mrs. T. Trobentar, Mr. Mrs. J. Oblak, M. Sajovic, K. Modrcin, Mrs. Strubel, J. Baznik, F. Rogina, Mrs. C. Jarc, T. Narobe, Mrs. J. Oblak, M. Globokar, A. Vidervol, Mrs. A. Coff, Mr. Mrs. M. Foy Sr., M. Zelko, Mrs. L. Kozuh, Mrs. M. Skully, A. Sircelj, Mrs. R. Glazar, K. Klaus. — Po \$4: A. Jaksetich, Mrs. A. Miklavcic Sr., J. Burgstaler, J. Barborich, Mr. A. Vahcic, R. Klemencic, F. Holst, K. Govednik, A. Picely, Mrs. F. Pajk, A. Boldan. — Po \$3.50: P. Prah, Mrs. M. Pristav. — Po \$3: K. Subic, Mrs. L. Mehlin, M. Petkovich, Mrs. F. Kovacic, J. Skerl, J. Hocevar, J. Mihelcic, J. A. Ray Sr., Mrs. L. Muren, Mr. Mrs. J. Serich, M. Jerikovskiy, T. Jevnik, Mrs. A. Levar, J. Zrnec. — Po \$2.50: Mrs. T. Derchar, Mrs. J. Furlan, M. Palcic, J. Vidergar, J. Zalaznik, K. Lopic. — Po \$2: Mrs. A. Rebol, Mrs. G. Hlebaen, A. Hochevar, M. Prhne, Mrs. Smrekar, J. Trampus, J. Plut, Mrs. M. Brezar, Mrs. A. Chesnik, A. Svirgel, Mrs. J. Grdina, M. Novosels, L. Fon, Mrs. A. Bogolin, Mrs. M. Vidmar, M. Yugovich, Mrs. M. Zallar, J. Pike, G. Raly, K. Kucic, U. Lovsin, J. Zakrajsek, Mrs. F. Snyder, M. Zabukovac, M. Kotze, Mrs. A. Markoya, J. & M. Brezic, Mrs. F. Musich, Mrs. J. Simonic, A. Boncha, F. Grimsic, A. Rudman, Mrs. V. Sustersic, Mrs. J. Pugel, Mrs. A. Luin, A. Xeller, Miss A. Sampson, Mrs. H. Podpalec, A. Ponicvar, Mrs. M. Vogric, A. Stimetz, Mrs. A. Pri-

tekul, C. Kovacic, Mrs. U. Tratnik, A. Banich, Mrs. J. Senica, M. Kurent, F. Levstik, M. Markevic, T. Grum, J. Sernel, A. Pevic, Mrs. G. Urbas, Mrs. R. Markel, M. Komp, G. Weselich, Mrs. T. Okoren, Mrs. A. Peterlin, F. Bergant, Miss F. Russ, Mr. Mrs. J. Krnc, M. Kofalt, F. Kosir, M. cercek, H. Veber, Mrs. M. Smrekar, Mrs. J. Sedmak, Mrs. A. Zadnik, Mrs. J. Starc, Mrs. J. Petkovsek, Mrs. C. Traven, F. Gerchman, M. Cande, B. Evans, A. Urban, Mrs. F. Sajer Sr., Mrs. R. Ujcic, Mrs. N. J. Vranichar, M. Knaus, Mrs. M. Gubanc, M. Hrvac, M. Lautizar, M. Tomsic, J. Prosch, A. Hudalec, G. Ivancic, F. Marolt, A. Plut, M. Golobich, A. Nemgar, J. Zabukovec, A. Sunja, Mrs. J. Urbancic, Mrs. J. Bergles, Mrs. M. Trekal, F. Bittenc, M. Zalar, K. Pristopec, Mrs. F. Kocjanik, M. Kremesec, Mrs. M. Kapla, Mrs. A. Munich, Mrs. M. Kremzar, Mrs. J. Korencic, Mrs. A. Zokal, J. Peterka, J. Somrak, A. Kovacic, Mrs. M. Kasel, Mrs. T. Brojan, A. Prijatelj, Mrs. J. Logar, Mrs. M. Konecnik, Mrs. F. Roitz, Mrs. T. Rolich, F. Krebs, S. Kolenko, Mrs. R. Rosa, M. Vidmar, J. Mustar, F. Perovsek, M. Smrekar, F. Senica, Mrs. C. Bojc, J. Kosarog, M. Perusek, Mrs. F. Pavlovcic, L. Stanich, A. Novak, Mrs. R. Bizjak, Mrs. M. Gornik, J. Strojanc, Mrs. J. Gorjanc, Mrs. M. Frankovich, R. Kaplan, C. Ross, Mrs. M. Sadar, M. Artac. — Po \$1.50: J. Puhek, Mrs. M. Erchul, Mrs. H. Maren, Mrs. M. Meznarich, J. Sturm, M. Perhne. — Po \$1.30: A. Stepanich. — Po \$1: F. Tomsic, F. Bachnik, A. Krejacic, Mrs. M. Sporar, Mrs. M. Zaletel, L. Raddell, M. Strell, G. Mladic, Mrs. M. Kerzich, F. Tomsha, M. Videtich, Mrs. P. Stimach, J. Tevz, J. Volf, B. Ancel, M. Schwab, J. O'Korn, Mrs. J. Erlach, M. Misica, A. Hren, F. Fink, C. Hebein, Mrs. C. Bokal, A. Hocevar, Mrs. L. Gradisher, F. Smrke, M. Zaletel, F. Widmar, C. Bleki, Mrs. Selak, Mrs. T. Karger, Mrs. M. Hrastar, J. Perko, Mrs. A. Kogovsek, Mrs. A. Oklesen, J. Pelhan, M. Retel, R. Drescik, A. Russ, A. Adler, M. Toleni, Mrs. F. Gornik, J. Brence, Mrs. A. Kramer, Mrs. T. Terselic, Mrs. A. Nemgar, M. Fajfar, K. Darovic, C. Zagar, Mrs. J. Horvat, Mrs. F. Ambros Sr., Mrs. M. Ipavec, Miss J. Pavlesic, A. Nemanic, M. Marino, J. Klanchar, M. Draz, Mrs. M. Kofal, Mrs. M. Alduk, R. Verbic, Mrs. M. Seitz, R. Kukulan, I. Bischan, M. Russ, G. Gorshin, Mrs. H. Osaben, Mrs. F. Bambich, Mrs. J. Novak, Mrs. J. Zaman, Mrs. J. Zupan, M. Hafner, F. Bresnick, Mrs. M. Canalas (P. Majerle, J. Sever, Mrs. J. Zeleznikar, N. N., Canada, M. Spehar, Mrs. M. Tolar, Mrs. M. Koklic, M. Hocevar, Mrs. F. Dernovsek, F. Suhadolnik, A. Majerle, R. Martinovich, M. Papish, J. Gerbek, A. Antolich, Mrs. P. Chemazar, Mrs. A. Sternisha, Mrs. A. Gans, F. Perme, Mrs. J. Skerl, J. Meglen, Mrs. A. Jerman, Mrs. R. Mance, Mrs.

M. Hoge, I. Varsek, Mrs. J. Tomazin, J. Mladic, Mrs. M. Perko, L. Kovach, J. Tkalcich, Mrs. E. Koren, Mr. M. Simonich, S. Leksan, Mr. F. Zele, H. Pakiz, F. Drobnic, Mrs. F. Cesar, Mrs. A. Gall, N. Tomec, M. Movrin, Mrs. Ropert, C. Kuhar, J. Kittek, A. Nose, N. N., Joliet, J. Tomsic, J. Stimetz, Mrs. J. Boyanc, Mrs. M. Berdik Jr., Mr. J. Russ, A. Stiglitz, L. Kobilsek, H. Turk, Mrs. T. Mozic, Mrs. T. Prost, F. Kerhin, F. Bolte, M. Skalar, A. Oratch, A. Pelcic, S. Podgornik, J. Laurich, M. Bertaj, Mrs. A. Slogar, Mrs. M. Volkar, Mrs. M. Babich, L. Berce, A. Zagar, Mrs. F. Muren, A. Butkovich, Mrs. M. Ajster, Mrs. Simoncic, Mrs. A. Sporcich, Mrs. F. Cerar, Mrs. K. Grmovsek, J. Smrdel, M. Sircelj, I. Zuzek. — Po 50c: J. Ursic, Mrs. M. Sodac, Mrs. F. Laurich, F. Horvat, J. Pekol, T. Pavlic, Mrs. R. Mioseh, F. Oblak, Mrs. M. Evez, M. Malerich, A. Kump, M. Delach, G. Debevs, Mrs. D. Drmes, Mrs. A. Molek, Mrs. F. Jeran, Mrs. A. Kozlevcar, Mrs. V. Slana. — Po 30c: Mr. Mrs. L. Prebil, N. N., Hibbing, Minn., A. Kostelic. — Po 25c: Mrs. M. Zitko. — Po 20c: N. N.

MAŠE — Po \$40: Mrs. M. Slana Sr. — Po \$30: Mrs. M. Kapla, A. Malley, Miss A. Novak. — Po \$25: Mrs. A. Kramer, Mrs. A. Braeger. — Po \$20: F. Levstik. — Po \$15: M. Laurich. — Po \$10: Mrs. M. Kochevar, M. Milavec, F. Kovacic, Mrs. K. Judnich, M. Marincic. — Po \$7: Mrs. U. Slana. — Po \$6: Mrs. C. Jarc, F. Gorup. — Po \$5: Mr. F. Juns, Mrs. M. Elnikar, M. Otonicar, Mrs. K. Hladnik, Mrs. J. Skufca, K. Lojčic, Miss J. Pavlesic, Mrs. M. Kofal, Mrs. A. Zokal, Mrs. A. Bukovec, Mrs. M. Hrovat, A. Picely, A. Veranth, Mrs. G. Hlebaen, G. Laurich. — Po \$4: F. Bresnick, Miss M. Svete, Mrs. L. Gradishar, Mrs. M. Pristav, Mrs. M. Canalas, Mrs. B. Dragovan, J. Smrekar, M. Kerzich. — Po \$3: Mrs. A. Chesnik, A. Svigel, J. Pike, Mrs. F. Snyder, A. Boncha, A. Rudman, A. Ponikvar, Mrs. J. Pannian Sr., J. Ferlic, Mrs. G. Urbas, Miss F. Russ, J. Pintar, Mrs. M. Segina, F. Gerchman, Mrs. I. Zupin, J. Budan, F. Bittenc, Mrs. M. Kremzar, N. N., Mrs. M. Konecnik, A. Novak, Mrs. F. Dremel, J. Strunge, M. Cekada. — Po \$2: F. Smrke, F. Intihar, A. Svigel, J. Hocevar, Mrs. A. Kvaternik, Mrs. A. Levar, A. Russ, Mrs. F. Kriznick, Mr. J. Hocevar, J. Brence, Miss R. Vahtor, Mrs. Roitz, J. Spolar Jr., Mrs. J. Mihelich, Mrs. L. Muren, Mrs. M. Evez, J. Sever, Mrs. J. Bradac, K. Modrcin, M. Usenicnik, C. Kucic, Mrs. I. Taljan, A. Nose, L. Kobilsek, K. Govednik, M. Malensek, I. Zuzek, M. Strell (Mrs. T. Muratti, Mrs. M. Zallar, J. Bratush, F. Fink, Mrs. C. Janezic, Mrs. M. Kostansek, M. Foy's Sr. — Po \$1: Mrs. C. Bokal, M. Schwab, Mr. Mrs. L. Prebil, M. Perhne, C. Hebein, M. Zelko, J. Volf, L. Fon,

B. Ancel, J. Kocin, Mrs. M. Zaletel, A. Xeller, Mrs. F. Cerar, Mrs. A. Markoya, A. Kostelic, J. Stimetz, M. Sraj, Mrs. Pogacnik, Mrs. Ropert, A. Premetz, B. Evans, F. Perme, Mrs. G. Indihar, Mrs. A. Bošnik, Mrs. P. Chemazar, M. Vidmar, Mrs. Sadar, C. Marolt, J. Hocevar, M. Perusek, Mrs. M. Seitz, Mrs. F. Kokel, T. Pavlic, A. Kolsak, Mrs. B. Kobe, Mrs. F. Petelin, Mrs. F. Laurich, Mrs. M. Sodac, Mrs. H. Maren, Mrs. F. Kastigar, Mrs. Slanovich, Mrs. J. Horvat, J. Puhek.

DAR LISTU — \$1: M. Perusek, Mr. A. Vahcic, Mrs. J. Tomsic, Mr. J. Kittek, Mrs. A. Korelc. — Po 50c: M. Oblak, M. Golobic, J. Barbos.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO — Po \$15: Mrs. J. Serich. — Po \$10: J. Cesar. — Po \$5: Mrs. K. Judnich, G. Gorshin, Dr. A. Perko, F. Vidic. — Po \$3: Mrs. R. Bizjak, M. Usenicnik, Mrs. R. Krall. — Po \$2.50: Mrs. A. Savnik, Mrs. F. Ivancic. — Po \$2: M. Cekada, T. Shubitz, F. Derovsek, M. Perusek, M. Levar. — Po \$1.50: Mrs. M. Konecnik, Mrs. M. Ksel. — Pao \$1: F. Smrke, N. N., Cnada, Mrs. Sadar, B. Omahne, M. Kopac, Mrs. J. Wesel, A. Oratch, Mrs. A. Madic. — Po 50c: Mrs. H. Maren, M. Skerl, Mrs. M. Brtchie, Mrs. C. Traven, M. Tomec, A. Kodrich, F. Bachnik.

ZA BARAGOV ROMARSKI DOM — \$146.00: Mrs. Hoge in Clevelandčani. — Po \$15: Mrs. M. Perko. — Po \$10: F. Smerke, M. Pristav, M. Otonicar, N. N., Waukegan, Ill., Po \$10: F. Urajnar, J. Kocin, Mr. Mrs. M. Foy's Sr. — Po \$5: Mr. F. Juns, Mrs. F. Juns, J. Iller, F. Horzen Sr., A. Skrinar, Mrs. R. Bizjak, Mrs. C. Slemmer, J. Peterka, A. Munich, H. Dolinar, A. Bukovec, A. Borsnik, E. Gabrenja, M. Prostor, A. Srebernak, N. N., Clev., F. Kuznik, Mr. Mrs. J. Kastelic, J. Hrovat, Mrs. Marold, J. Pelan, J. Pintar, Mr. Mrs. A. Zlogar, C. Roberts, M. J. Russ, Mrs. H. Zore, M. Kocevar, A. Ponikvar, A. Sampson, J. & M. Brezic, G. Mladic, Mrs. M. Zallar, A. Veranth. — Po \$3: Mrs. A. Zokal, Mrs. J. Korencic, Mrs. F. Sajec Sr., F. Kosir. — Po \$2: R. Berbic, J. Budan, Mrs. Sadar, Mrs. T. Kodolja. — Po \$1.50: J. Menart, Mrs. T. Terselic. — Po \$1: Mrs. Slanovich, Mrs. F. Kriznick, Mrs. J. Zaman. — Po 50c: H. Pakiz.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA — \$10: B. Miroslavich, J. Iller, M. Otonicar, U. Slana, Mrs. F. Petelin, Miss R. Vahtor, Mrs. M. Novlan, M. Agnich, Mrs. R. Mance. — Po \$80: Mrs. M. Zickar. — Po \$20: Mrs. J. Zeleznikar. — Po \$5: A. Pevic. — Po \$1: F. Balkovic, F. Bachnik.

ZA BARAGOVO ZVEZO — Po \$2.50: V. Sister Thomas. — Po \$2: G. Mikus. — Po \$1: Mrs. J. Zeleznikar, L. Gerat.

“Lemontski odmevi” v novemberski številki lista Ave Maria so vam oznanili, da smo že začeli zidati dolgo zaželjeni Baragov romarski dom. Delo smo kar sami prevzeli, ker bi bili stroški preveliki, ako bi to delo izročili kontraktorju ali kakšni zidarski kompaniji.

Zgornja slika kaže prvotni načrt za romarski dom. Sedanji načrt je precej spremenjen, ker bo stavba dvakrat večja, kot pa smo jo od začetka v mislih imeli.

Romarski dom bo obsegal dve nadstropji s štiridesetimi privatnimi sobami. V sili bodo lahko štirje ljudje spali v eni sobi. Zraven privatnih sob bodo še dve večji spalnici, vsaka z dvajsetimi posteljami.

Ravno na sredi romarskega doma bo velika dvorana, ki bo lahko služila za obednico, za razne seje, shode, duhovne vaje, itd. Po dolžini bo ta dvorana devetdeset čevljev, po širini petdeset čevljev, visoka pa bo dvaintrideset čevljev. Zraven te dvorane bo kuhinja.

Blizu vrat bo sprejemna soba, v kateri bodo na prodaj razni nabožni predmeti, kakor na primer rožni vencji, molitveniki, svetince, kipi, itd. Torej teh reči ne bomo več prodajali v Ave Maria ofisu.

Romarski dom bo zidan z opeko, ki bo iste barve, kot je naš samostan.

LEMONTSKI FRANČIŠKANI.